

John Bjarne Jordal

**Supplerende kartlegging av naturtyper
i Smøla kommune i 2014**

**Rapport J. B. Jordal
nr. 2-2015**

J. B. Jordal Rapport nr. 2-2015

Utførende konsulent: Biolog J. B. Jordal AS Auragata 3 6600 Sunndalsøra	Kontaktperson: John Bjarne Jordal	ISBN-nummer: 978-82-92647-39-2 (pdf)
Finansiert av: Fylkesmannen i Møre og Romsdal	Kontaktperson hos oppdragsgiver: Kjell Lyse	Dato: 15. april 2015
Referanse: Jordal, J.B. 2015. Supplerende kartlegging av naturtyper i Smøla kommune i 2014. <i>Rapport J. B. Jordal nr. 2-2015</i> . 56 s.		
Referat: På oppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal er det i 2014 utført supplerende kartlegging av naturtypelokaliteter i Smøla kommune. Det er lagt vekt på bl.a. kulturlandskap, ferskvann og myr. Det er registrert 31 lokaliteter, av naturtypene kystmyr (2), middels kalkrik innsjø (1), naturbeitemark (4), kystlynghei (6), vannkantsamfunn (1), brakkvannssjø (8) og strandeng og strandsump (9). 14 av lokalitetene var nye for Naturbase. 10 lokaliteter fikk verdi A (svært viktig), 7 verdi B (viktig) og 14 verdi C (lokalt viktig). Det er under feltarbeidet funnet 25 punktforekomster av seks rødlistearter.		
Emneord: Naturtyper Kartlegging Møre og Romsdal Biologisk mangfold Karplanter Rødlistearter Smøla		

Forsidebilder:

Øverst: Smøla har mye gammelt kulturlandskap, særlig i form av kystlyngheier, som også kan bli en utvalgt naturtype etter Naturmangfoldloven. Det betyr at det kan iverksettes særlige tiltak for å bevare dem. På Smøla er det plass til mer utegangarsau i kystlyngheiene. Her fra Skarpneset ved Brattvær.

Nederst: Smøla har også mye ferskvann, og alle overganger til saltvann. Brakkvannssjøer oppstår der vannutvekslinga med sjøen utenfor begrenses av kanaler eller terskler. Her finnes et spesielt mangfold, bl.a. med en plante som heter skruehavgras, som Smøla har spesielt mye av. Bildet er fra Ostjønna ved Ersneset.

Alle foto i rapporten: John Bjarne Jordal

FORORD

Biolog John Bjarne Jordal har i 2014 utført et oppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal som gikk ut på supplerende naturtypekartlegging i Smøla kommune. Arbeidet er en videreføring av tidligere kartlegging (Jordal 2004). Prosjektet er en del av "Nasjonalt program for kartlegging og overvåking". Kontaktperson hos oppdragsgiver har vært Kjell Lyse. Kontaktperson i Smøla kommune har vært Nina Iren Ugelvik.

Utfyllende informasjon om kartlegging av biologisk mangfold i Møre og Romsdal er lagt ut på Fylkesmannens nettside <http://fylkesmannen.no/More-og-Romsdal/Prosjekt/Kartlegging-av-nasjonalt-prioriterte-og-omsynskrevjande-naturtyper-i-More-og-Romsdal/>. Jf. også om kartleggingsarbeidet i Miljøstatus for Møre og Romsdal www.miljostatus.no. De kartlagte områdene som er omtalt i rapporten blir tilgjengelige på www.naturbase.no og www.gislink.no.

Forfatteren ønsker å takke alle som har bidratt med opplysninger, både lokalt og ellers, og håper resultatene kommer til nytte. Takk til naturoppsyn Olav Inge Edvardsen for båtskyss og mye lokalkunnskap.

Sunndalsøra 15.04.2015

John Bjarne Jordal
biolog

INNHold

Forord	3
Innhold	4
Sammendrag	6
Bakgrunn, formål	6
Metodikk	6
Lokaliteter	6
Rødlistearter	7
Kart og database	7
Innledning	8
Bakgrunn og formål	8
Metoder og materiale	9
Utvalg av områder og lokaliteter	9
Kartlegging og verdisetting	9
Kart, database og rapport	9
Resultater	10
Funn av rødlistearter	10
Lokaliteter med ny avgrensing og beskrivelse	12
1 Brattvær, øst for	12
2 Bremnes øst	13
3 Bremnes sør	14
4 Buøya	14
5 Storneset	15
6 Edøyvalen	16
7 Edøyskaget nord	17
8 Ersneset, Ostjønna	18
9 Ersneset: Øyavågen	19
10 Fuggelvågen	19
11 Klakken	20
12 Kolbergmyra	21
13 Kuli: Tittinghaugen sør	22
14 Kuli: Rønningen	23
15 Rangnes: Sandvatnet	24
16 Rangnes: Skarpegardvågen	25
17 Langhaugmyra	26
18 Rosvolløya: nordsida	27
19 Skarpneset	28
20 Steinsøynes	29
21 Storblåsværet	30
22 Sætran: Innervalen	31
23 Tjønnøya, sørlige del	31
24 Dyrnes: Valand	32
25 Åstasund	33
26 Helldalsvatnet	34
Lokaliteter med uendret avrensing men ny beskrivelse	35
27 Bremnes: Kobbvågen (Vassdya)	35
28 Skomsøyvågen, ved vegen	36
29 Straumen: Inner Klovågen	37
30 Straumen: Ytter Klovågen	38
31 Svinøya	39
Bilder	41
Kilder	52

Artslister	53
Plantelister	53
Kryptogamer mm.	55

SAMMENDRAG

Bakgrunn, formål

Denne kartleggingen er en del av "Nasjonalt program for kartlegging og overvåking". Bakgrunnen er et generelt behov for mer kunnskap om arter og naturtyper. Siktemålet med prosjektet er å få en oppdatering og supplering av kartlegginga av naturtypelokaliteter i Smøla kommune etter Miljødirektoratets metodikk for slik kartlegging.

Metodikk

Naturtypekartlegging er utført etter Miljødirektoratets metodikk for slik naturtypekartlegging (reviderte faktaark pr. desember 2014). Feltarbeidet ble utført sommeren 2014. Det foreligger en nasjonal rødliste for arter (Kålås et al. 2010) og for naturtyper (Lindgaard & Henriksen 2011) som påvirker verdisettinga. Informasjonen er presentert på kart, database og i rapport.

Lokaliteter

I tabell 1 er alle lokaliteter som er undersøkt i prosjektet listet opp. Under naturtype er angitt den typen som er viktigst innenfor det avgrensede området.

Tabell 1. Lokaliteter av prioriterte naturtyper beskrevet i denne rapporten. Lokalitetene er ordnet etter stigende nummer. A=svært viktig, B=viktig, C=lokalt viktig. ID_manus er et unikt identifikasjonsnummer. IID er identifikasjonskode i Naturbase.

ID_manus	IID	Lokalitetsnavn	Naturtype	Verdi
1	BN00016784	Brattvær, øst for	G05 strandeng og strandsump	C (lokalt viktig)
2		Bremnes øst	G05 strandeng og strandsump	C (lokalt viktig)
3		Bremnes sør	G05 strandeng og strandsump	C (lokalt viktig)
4		Buøya	D07 kystlynghei	A (svært viktig)
5	BN00016781	Storneset	G05 strandeng og strandsump	C (lokalt viktig)
6	BN00016841	Edøyvalen	G05 strandeng og strandsump	C (lokalt viktig)
7		Edøyskaget nord	D04 naturbeitemark	C (lokalt viktig)
8	BN00016860	Ersneset, Ostjønna	E13 brakkvannssjø	C (lokalt viktig)
9		Ersneset: Øyavågen	E13 brakkvannssjø	B (viktig)
10	BN00016798	Fuggelvågen	G05 strandeng og strandsump	C (lokalt viktig)
11		Klakken	D07 kystlynghei	A (svært viktig)
12	BN00016801	Kolbergmyra	A11 kystmyr	A (svært viktig)
13		Kuli: Tittinghaugen sør	D04 naturbeitemark	A (svært viktig)
14		Kuli: Rønningan	D04 naturbeitemark	A (svært viktig)
15	BN00016825	Rangnes: Sandvatnet	E15 middels kalkrik innsjø	C (lokalt viktig)
16	BN00016826	Rangnes: Skarpegardvågen	E13 brakkvannssjø	B (viktig)
17		Langhaugmyra	A11 kystmyr	A (svært viktig)
18	BN00016830	Rosvolløya: nordsida	G05 strandeng og strandsump	C (lokalt viktig)
19		Skarpneset	D07 kystlynghei	A (svært viktig)
20		Steinsøyenes	E13 brakkvannssjø	B (viktig)
21	BN00016839	Storblåsværet	D07 kystlynghei	A (svært viktig)
22		Sætran: Innervalen	G05 strandeng og strandsump	C (lokalt viktig)
23	BN00016792	Tjønnøya, sørlige del	E13 brakkvannssjø	B (viktig)
24		Dyrnes: Valand	D04 naturbeitemark	C (lokalt viktig)
25		Åstasund	D07 kystlynghei	A (svært viktig)
26	BN00016865	Helldalsvatnet	E12 Vannkantsamfunn	B (viktig)
27	BN00016855	Bremnes: Kobbvågen	E13 brakkvannssjø	C (lokalt viktig)
28	BN00016787	Skomsøyvågen, ved vegen	E13 brakkvannssjø	B (viktig)
29	BN00016866	Straumen: Inner Klovågen	G05 strandeng og strandsump	C (lokalt viktig)
30	BN00016867	Straumen: Ytter Klovågen	E13 brakkvannssjø	B (viktig)
31	BN00016837	Svinøya	D07 kystlynghei	A (svært viktig)

Rødlistearter

En *rødliste* er en liste over arter som i ulik grad er truet av menneskelig virksomhet. Rødlistearter er listet opp i en nasjonal rapport (Kålås m. fl. 2010, samt i Artsdatabanken 2015a). Funn av rødlistearter i Smøla i 2014 er oppsummert i tabell 2. Det er under feltarbeidet gjort 25 funn av seks rødlistearter.

Kart og database

Lokaliteter er avgrenset på elektroniske manuskart, og sendt Fylkesmannen i Møre og Romsdal for digitalisering. Kart med tilhørende data (bl.a. områdebeskrivelser) skal gjøres tilgjengelig for alle gjennom Miljødirektoratets Naturbase på Internett (www.naturbase.no, jf. www.gislink.no). Hele rapporten er tilgjengelig via <http://fylkesmannen.no/More-og-Romsdal/Prosjekt/Kartlegging-av-nasjonalt-prioriterte-og-omsynskrevjande-naturtyper-i-More-og-Romsdal/> og <http://www.jbjordal.no/publikasjoner.html>.

INNLEDNING

Bakgrunn og formål

Bakgrunnen for denne kartleggingen er et generelt behov for mer kunnskap om naturtyper i kommunene. Prosjektet omfatter supplerende kartlegging av naturtyper. Hovedformålet med prosjektet var å få gjennomført en oppdatering og nykartlegging etter den første kartlegginga på 90-tallet og i 2003 (Gaarder & Jordal 2000, Jordal 2004).

Bakgrunnen for naturtypekartlegging i Smøla er presentert i Jordal (2004) (jf. også Gaarder & Jordal 2000) og gjentas ikke her. Når det gjelder naturgrunnlag og generell omtale av historikk, forskjellige naturtyper og deres forekomst i Smøla, vises også til beskrivelser i de samme rapportene.

METODER OG MATERIALE

Utvalg av områder og lokaliteter

Mange naturtypelokaliteter på Smøla er kartlagt på 1990-tallet, og noen i 2003. Alderen på dataene tilsier en oppdatering, og det er gjort et skjønnsomt utvalg blant disse. Noen nye lokaliteter registrert i 2014 er foreslått av Smøla kommune. Andre er dels identifisert tidligere gjennom påpeking av mangler i tidligere rapport (Jordal 2004), og er dels funnet gjennom betraktning av kart og ortofoto, befaringer langs tilgjengelige veier, samt vurderinger fra avstand ved hjelp av kikkert fra utsiktspunkter. Forøvrig er noen lokaliteter beskrevet tidligere oppsøkt og undersøkt eller vurdert på nytt. Undersøkelser innenfor Sør-Smøla landskapsvernområde er utført i et annet prosjekt (Jordal 2014), men naturtypebeskrivelsene presenteres her.

Kartlegging og verdisetting

Naturtypekartlegging er utført etter Miljødirektoratets metodikk for slik naturtypekartlegging (reviderte faktaark pr. desember 2014). Kriteriene for verdisetting i disse faktaarkene er benyttet. Den nasjonale rødlista for arter (Kålås et al. 2010) viser videre hvilke arter som er truet, og påvirker verdisettinga av lokaliteter. Data om rødlistede arter er innsamlet, bl.a. er posisjon tatt med håndholdt GPS. Det foreligger også en nasjonal rødliste for naturtyper (Lindgaard & Henriksen 2011) som påvirker verdisettinga.

Kart, database og rapport

Lokaliteter er avgrenset som elektroniske manuskart i dataprogrammet Quantum GIS, som regel basert på ortofoto-underlag. De er sendt Fylkesmannen i Møre og Romsdal for kvalitetssikring og leveranse til Naturbase. I terrenget er det målt en del kartkoordinater ved hjelp av håndholdt GPS som støtte for avgrensinga. Man må ofte akseptere at lokalitetsavgrensingene er omtrentlige og orienterende, for det er ofte ganske tidkrevende å gå rundt en hel lokalitet og ta mange grenseposisjoner. Flyfoto og økonomisk kart er i de fleste tilfeller brukt til å kontrollere og forbedre avgrensingene. Avgrensingsnøyaktighet er oppgitt. Hvor grensene trekkes er også i mange tilfeller påvirket av hva man oppfatter eller tolker som naturtype, for dette er ikke alltid like entydig definert. I tilfelle planer om nye tiltak eller inngrep bør man vurdere å foreta befarung for å få en mer detaljert avgrensing og prioritering. Dette vil særlig gjelde ved reguleringsplaner. Kart med tilhørende data skal være tilgjengelig for alle gjennom Miljødirektoratets Naturbase på Internett (www.naturbase.no, jf. www.gislink.no). Hele rapporten er tilgjengelig på <http://www.jbjordal.no/publikasjoner.html>.

RESULTATER

Funn av rødlistearter

Med rødlistearter menes her arter som er oppført i den nasjonale rødlista som ble utgitt i november 2010 (Kålås et al. 2010, jf. Artsdatabanken 2015a, 2015b). Grunnen til at arter er oppført her, er at de regnes for truede eller spesielt sjeldne, slik at det er en viss sjanse for at de før eller senere kan komme i fare for å dø ut.

Følgende kategorier er benyttet i rødlista:

RE	regionalt utdødd
CR	kritisk truet
EN	sterkt truet
VU	sårbar
NT	nær truet
DD	datamangel

I tabell 2 presenteres funn av rødlistearter fra feltarbeidet i Smøla i 2014. Det er under feltarbeidet funnet 25 punktføremøster av seks arter som står på den nasjonale rødlista. I vedlegg presenteres totale artslistene fra prosjektet.

For omtale av enkelte rødlistearter vises til Artsdatabankens artsportal (Artsdatabanken 2015a).

Tabell 2. Oversikt over nye funn av rødlistearter i Smøla (Gr=organismegruppe: S=sopp). Kat er kategori i rødlista 2010 (Kålås et al. 2010). Rødlistekategorier (kat): CR=kritisk truet, EN=sterkt truet, VU=sårbar, NT=nær truet, DD=kunnskapsmangel. UTM Ø er østkoordinat (sone 32), UTM N er nordkoordinat. Alle funn er gjort av John Bjarne Jordal.

Gr	Latin	Norsk	Kat	Lokalitet	Habitat	Substrat	Dato	UTM Ø	UTM N	Høyde
S	<i>Entoloma ameides</i>	grå duft-rødspore	NT	Kuli sørøst	naturbeitemark	på marka	27.08.2014	455104	7019408	3
S	<i>Entoloma atrocoeruleum</i>		NT	Edøyskaget	naturbeitemark	blant moser og gras på marka	22.09.2014	456028	7017656	27
S	<i>Entoloma atrocoeruleum</i>		NT	Lauvøya	naturbeitemark, beita strandeng	blant moser og gras på marka	22.09.2014	461042	7023705	2
S	<i>Entoloma bloxamii</i>	praktørødspore	VU	Kuli sørøst	naturbeitemark på skjellsand	blant moser og gras på marka	22.09.2014	455100	7019410	4
S	<i>Entoloma chalybaeum</i>	svartblå rødspore	NT	Edøyskaget	naturbeitemark	blant moser og gras på marka	22.09.2014	456002	7017648	27
S	<i>Entoloma chalybaeum</i>	svartblå rødspore	NT	Kuli sørøst	naturbeitemark	på marka	27.08.2014	455109	7019400	3
S	<i>Entoloma jubatum</i>	semsket rødspore	NT	Buøya v. Hallarøya	naturbeitemark, beita fukthei	blant moser og gras på marka	22.09.2014	439847	7018090	5
S	<i>Entoloma jubatum</i>	semsket rødspore	NT	Lauvøya	naturbeitemark, beita strandeng	blant moser og gras på marka	22.09.2014	460894	7023655	2
S	<i>Entoloma jubatum</i>	semsket rødspore	NT	Kuli: Rønningen	naturbeitemark	blant moser og gras på marka	22.09.2014	453404	7018624	50
S	<i>Entoloma jubatum</i>	semsket rødspore	NT	Kuli: Rønningen	naturbeitemark	blant moser og gras på marka	22.09.2014	453395	7018620	50
S	<i>Entoloma jubatum</i>	semsket rødspore	NT	Kuli: Rønningen	naturbeitemark	blant moser og gras på marka	22.09.2014	453348	7018593	50
S	<i>Entoloma kervernii</i>		VU	Buøya v. Hallarøya	naturbeitemark, beita fukthei	blant moser og gras på marka	22.09.2014	439992	7018107	5
S	<i>Entoloma kervernii</i>		VU	Store Blåsvær	naturbeitemark, beita fukthei	blant moser og gras på marka	22.09.2014	446828	7016501	5
S	<i>Entoloma kervernii</i>		VU	Kuli sørøst	naturbeitemark	på marka	27.08.2014	455119	7019415	3
S	<i>Entoloma prunuloides</i>	melrødspore	VU	Kuli sørøst	naturbeitemark på skjellsand	blant moser og gras på marka	22.09.2014	455103	7019400	3

Gr	Latin	Norsk	Kat	Lokalitet	Habitat	Substrat	Dato	UTM Ø	UTM N	Høyde
S	<i>Hygrocybe flavipes</i>	gulftotvokssopp	NT	Lauvøya	naturbeitemark, beita strandeng	blant moser og gras på marka	22.09.2014	460901	7023658	2
S	<i>Hygrocybe nitrata</i>	lutvokssopp	NT	Kuli sørøst	naturbeitemark på skjellsand	blant moser og gras på marka	22.09.2014	455211	7019482	2
S	<i>Hygrocybe quieta</i>	rødskeivokssopp	NT	Lauvøya	naturbeitemark, beita strandeng	blant moser og gras på marka	22.09.2014	460813	7023577	2
S	<i>Hygrocybe quieta</i>	rødskeivokssopp	NT	Lauvøya	naturbeitemark, beita strandeng	blant moser og gras på marka	22.09.2014	460988	7023716	2
S	<i>Hygrocybe quieta</i>	rødskeivokssopp	NT	Store Blåsvær	naturbeitemark, beita fukthei	blant moser og gras på marka	22.09.2014	446841	7016507	5
S	<i>Hygrocybe russocoriacea</i>	russelørvokssopp	NT	Lauvøya	naturbeitemark, beita strandeng	blant moser og gras på marka	22.09.2014	460901	7023658	2
S	<i>Hygrocybe splendidissima</i>	rød honningvokssopp	VU	Kuli: Rønningen	naturbeitemark	blant moser og gras på marka	22.09.2014	453380	7018600	50
S	<i>Hygrocybe splendidissima</i>	rød honningvokssopp	VU	Kuli: Rønningen	naturbeitemark	blant moser og gras på marka	22.09.2014	453474	7018660	50
S	<i>Hygrocybe splendidissima</i>	rød honningvokssopp	VU	Kuli: Rønningen	naturbeitemark	blant moser og gras på marka	22.09.2014	453440	7018672	50
S	<i>Porpoloma metapodium</i>	grå narremusserong	EN	Kuli: Rønningen	naturbeitemark	blant moser og gras på marka	22.09.2014	453469	7018668	50

Lokaliteter med ny avgrensing og beskrivelse

I det følgende er undersøkte lokaliteter beskrevet etter en fast mal. Lokalitetene er listet opp med nummer, navn, posisjon, naturtype og naturtype-utforming, naturverdi, mulige trusler, kilder (eventuell litteratur pluss dato/personnavn for feltsjekk), og områdebeskrivelse. Områdebeskrivelsen er inndelt i innledning, beliggenhet og naturgrunnlag, naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper, kulturpåvirkning, artsmangfold, bruk, tilstand og påvirkning, fremmede arter, skjøtsel og hensyn, del av helhetlig landskap og verdibegrunnelse.

Symboler for vegetasjonssoner og vegetasjonsseksjoner (basert på Moen 1998) forklares fortløpende i teksten. Rødlisterarter (Kålås et al. 2010) er fokusert spesielt. Truete naturtyper omtales i henhold til Lindgaard & Henriksen (2011).

Kategorier på rødlista for arter av 2010 og rødlista for naturtyper av 2011:

CR=kritisk truet

EN=sterkt truet

VU=sårbar

NT=nær truet

DD=datamangel

1 Brattvær, øst for

IID: BN00016784
Posisjon: MR 422 313
Hovednaturtype: Havstrand
Naturtype(r): G05 strandeng og strandsump
Delnaturtype(r): G0520 naturlig strandeng
Verdi: C (lokalt viktig)
Undersøkt sist: 08.07.2014
Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 06.03.2015, basert på eget feltarbeid 02.07.1999 (Gaarder & Jordal 2000, Jordal 2004) og 08.07.2014, som del av et kartleggingsoppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst for Brattvær på østsida av riksveien i indre del av vågen øst for Skarpnes og Aukan. Den grenser til kystlynghei og myr i østre del, til vei og sjø i vestre del. Berggrunnen består av hyperitt (www.ngu.no). Løsmassene består av marine avsetninger. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon (O3). Avgrensinga er basert på ortofoto og er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er strandeng og strandsump med delnaturtypen naturlig strandeng (dvs. ikke beitet), og med flere små brakkvannsføremønstre som er en del av et lite kystvassdrag med en bekk som renner gjennom lokaliteten. Det er mest brakkvannsenger med overganger mot myr og hei. I indre (østre) del grenser typen mot en plan fattigmyr med et par dammer. Lokaliteten er dermed del av en sonering fra sjøen over til ferskvann og myr. Strandeng er nær truet (NT) på rødlista for naturtyper.

Artsmangfold: Av planter i 2014 kan nevnes bl.a. bekkeblom, dvergjamne, fjelløyentrøst, fjærekoll, fjæresauløk, fjæresivaks, fjærestarr, grøftesoleie, gåsemure, hanekam, hesterumpe,

kattefot, knoppsmåarve, krypkvein, loppestarr, musestarr, myrhatt, myrsauløk, pølstarr, rundbelg, rustsivaks, ryllsiv, saltsiv, småengkall, storblåfjær, strandkjempe, teiebær, tiriltunge, trådtjønnaks (brakkvannsdammer), vanlig myrklegg og vill-lin. Sommerfugler: seksflekket bloddråpesvermer *Zygaena filipendulae*.

Bruk, tilstand og påvirkning: I vest grenser lokaliteten mot veien, her er det et rør med passasje for vann inn og ut, som sikrer saltvannspåvirkningen i lokaliteten. Den gamle veien krysser lokaliteten lenger øst og begrenser vannutskiftinga videre innover ytterligere. Den er grasgrodd. Lokaliteten var ikke beitet ved besøket.

Fremmede arter: Det ble ikke observert fremmede arter.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av mange lokaliteter med strandenger i kommunen, men de fleste er små.

Verdibegrunnelse: Vurderinga er gjort etter revidert faktaark pr. desember 2014. Lokaliteten får lav vekt på størrelse (<10 da), lav vekt på artsmangfold, lav vekt på rødlistearter, middels vekt på tilstand. Den får derfor verdi C (lokalt viktig).

2 Bremnes øst

IID: (NY)
Posisjon: MR 597 291
Hovednaturtype: Havstrand
Naturtype(r): G05 strandeng og strandsump
Delnaturtype(r): G0520 naturlig strandeng
Verdi: C (lokalt viktig)
Undersøkt sist: 26.08.2014
Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 06.03.2015, basert på eget feltarbeid 26.08.2014, som del av et kartleggingsoppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst for Bremnes på østsiden av Smøla. Den grenser til sjøen og til kystlynghei. Berggrunnen består av intermediære og basiske vulkanitter (www.ngu.no). Løsmassene består av marine avsetninger inklusive skjellsand. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon (O3). Avgrensinga er basert på ortofoto og er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er G05 strandeng og strandsump med delnaturtypen naturlig strandeng (dvs. ikke beitet). I tillegg forekommer også litt forstrand med enkelte arter på grus. Strandeng er nær truet (NT) på rødlista for naturtyper.

Artsmangfold: Av planter i 2014 kan nevnes bl.a. fjærekoll, fjæresauløk, fjæresivaks, hanekam, havbendel, jåblom, rustsivaks, saftmelde, saltsiv, salturt, småengkall, strandkryp og strandstjerne.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det går en traktorvei ned til stranda, det er grøfta i sørkanten av lokaliteten og det er spor etter masseuttak i lokaliteten. Det ble ikke observert beiting i lokaliteten i 2014.

Fremmede arter: Det ble ikke observert fremmede arter.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av mange lokaliteter med strandenger i kommunen, men de fleste er små.

Verdibegrunnelse: Vurderinga er gjort etter revidert faktaark pr. desember 2014. Lokaliteten får lav vekt på størrelse (<10 da), lav vekt på artsmangfold, lav vekt på rødlistearter, middels vekt på tilstand. Den får derfor verdi C (lokalt viktig).

3 Bremnes sør

IID: (NY)
Posisjon: MR 594 289
Hovednaturtype: Havstrand
Naturtype(r): G05 strandeng og strandsump
Delnaturtype(r): G0520 naturlig strandeng
Verdi: C (lokalt viktig)
Undersøkt sist: 26.08.2014
Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 06.03.2015, basert på eget feltarbeid 26.08.2014, som del av et kartleggingsoppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sør for Bremnes på østsiden av Smøla. Den grenser til sjøen og til veien som går ut til Bremnes. Berggrunnen består av intermediære og basiske vulkanitter (www.ngu.no). Løsmassene består av marine avsetninger inklusive skjellsand. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon (O3). Avgrensinga er basert på ortofoto og er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er strandeng og strandsump med delnaturtypen naturlig strandeng (dvs. ikke beitet). Vegetasjonen er brakkvannsenger, litt dammer med brakkvann hvor det tidligere skal være funnet trådtjønnaks, og litt forstrand med bendel-arter og strandstjerne. Strandeng er nær truet (NT) på rødlista for naturtyper.

Artsmangfold: Av planter i 2014 kan nevnes bl.a. fjærekoll, fjæresauløk, fjæresivaks, gåsemure, hanekam, havbendel, krypkvein, rustsivaks, saltbendel, saltsiv, strandkjempe, strandkryp, strandstjerne og tiriltunge.

Bruk, tilstand og påvirkning: Veien til Bremnes går i kanten av lokaliteten. Det ble observert kjørespor og mulige spor etter grusuttak. Beiting ble ikke observert.

Fremmede arter: Det ble ikke observert fremmede arter.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av mange lokaliteter med strandenger i kommunen, men de fleste er små.

Verdibegrunnelse: Vurderinga er gjort etter revidert faktaark pr. desember 2014. Lokaliteten får lav vekt på størrelse (<10 da), lav vekt på artsmangfold, lav vekt på rødlistearter, middels vekt på tilstand. Den får derfor verdi C (lokalt viktig).

4 Buøya

IID: (NY)
Posisjon: MR 399 181
Hovednaturtype: Kulturmark
Naturtype(r): D07 kystlynghei (90%), D04 naturbeitemark (10%)
Delnaturtype(r): D0708 fattig fukthei (90%), D0430 fattig beiteeng (10%)
Verdi: A (svært viktig)
Undersøkt sist: 22.09.2014
Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 06.03.2015, basert på eget feltarbeid 22.09.2014, som del av et oppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal (beitemarkssoppundersøkelser 2014).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst for Hallarøya langt sør i kommunens store skjærgård, og inngår i Sør-Smøla landskapsvernområde. Den grenser til sjø på alle kanter. Berggrunnen består av kvartsførende hornblendedoritt (www.ngu.no). Løsmassene består av marine avsetninger, delvis med noe torvjord. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon (O3). Avgrensinga er basert på ortofoto og er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er dels kystlynghei (90%), og dels naturbeitemark (10%). Delnaturtyper er dels fattig fukthei (90%), og dels fattig beiteeng (10%). Kystlynghei er sterkt truet (EN) og kulturmarkseng er sårbar (VU) på rødlista for naturtyper. Vegetasjonen er dominert av fuktig hei med graminider og lyngarter, innimellom finnes mosaikk av fattig beiteeng. Av tre- og buskslag ble det notert einer og rogn, men øya er nesten uten trær.

Artsmangfold: Av planter var det stort sett vidt utbredte lyngplanter og engarter, bl.a. smalkjempe. Av beitemarkssopp i grasmarkene ble det funnet bl.a. semsket rødspore *Entoloma jubatum* (NT), *E. kervernii* (VU), skjør vokssopp *Hygrocybe ceracea*, brunfnokket vokssopp *H. helobia*, seig vokssopp *H. laeta*, liten mønjevokssopp *H. miniata* og papegøye vokssopp *H. psittacina*. Potensialet for å finne flere rødlistede beitemarkssopp regnes som middels.

Bruk, tilstand og påvirkning: Øya beites av utegangarsau og er i god hevd.

Fremmede arter: Det ble ikke observert fremmede arter.

Skjøtsel og hensyn: Beiting bør opprettholdes på et nivå som er tilstrekkelig for å bevare både lyngheia og den gras- og urterike vegetasjonen, og hindre gjengroing.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en rest av et tidligere større areal av åpne beitede lyngheier. En del av dette gror nå igjen rundt omkring.

Verdibegrunnelse: Vurderinga er gjort etter revidert faktaark pr. desember 2014. Lokaliteten får lav vekt på størrelse (kalkfattig og 10-100 da), høy vekt på tilstand og middels vekt på rødlistearter. Den får derfor verdi A (svært viktig).

5 Storneset

IID:	BN00016781
Posisjon:	MR 443 345
Hovednaturtype:	Havstrand
Naturtype(r):	G05 strandeng og strandsump
Delnaturtype(r):	G0520 naturlig strandeng
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt sist:	08.07.2014
Avgrensingspresisjon:	<20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 06.03.2015, basert på eget feltarbeid 30.06.1999 (Gaarder & Jordal 2000, Jordal 2004) og 08.07.2014, som del av et kartleggingsoppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i en liten våg rett på nordsida av lokalveien forbi Storneset nordøst for Dyrnes i nordvestre del av kommunen. Den grenser til sjøen i nord, ellers til kystlynghei og til vei i sør. Berggrunnen består av biotitt-hornblendegneis og pegmatitt (www.ngu.no). Løsmassene består av marine avsetninger. Lokaliteten ligger i

sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon (O3). Avgrensinga er basert på ortofoto og er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er strandeng og strandsump med delnaturtypen naturlig strandeng (dvs. ikke beitet). Det er mest brakkvannseger, men og en brakkvannsdam med småhavgras. Strandeng er nær truet (NT) på rødlista for naturtyper.

Artsmangfold: Av planter i 2014 kan nevnes bl.a. fjelløyentrøst, fjærekoll, fjæresauløk, hanekam, jåblom, knoppsmåarve, krypkvein, rustsivaks, rynkerose, saltsiv, salturt (svært mye på grusforstrand utenfor strandenga), småengkall, strandkjempe, strandkryp, tiriltunge. Sommerfugler: seksflekket blodråpesvermer *Zygaena filipendulae*.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten var ikke beitet ved besøket.

Fremmede arter: Det ble observert rynkerose, som er i kategori SE - svært høy risiko.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av mange lokaliteter med strandenger i kommunen, men de fleste er små.

Verdibegrunnelse: Vurderinga er gjort etter revidert faktaark pr. desember 2014. Lokaliteten får lav vekt på størrelse (<10 da), lav vekt på arts mangfold, lav vekt på rødlistearter, middels vekt på tilstand. Den får derfor verdi C (lokalt viktig).

6 Edøyvalen

IID: BN00016841
Posisjon: MR 594 195
Hovednaturtype: Havstrand
Naturtype(r): G05 strandeng og strandsump
Delnaturtype(r): G0520 naturlig strandeng
Verdi: C (lokalt viktig)
Undersøkt sist: 28.07.2014
Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 09.03.2015, basert på eget feltarbeid 29.06.1999 (Gaarder & Jordal 2000, Jordal 2004) og 28.07.2014, som del av et kartleggingsoppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i ei nordvendt bukt på nordsida av Edøya sør i kommunen. Den ligger som en brem innerst i en grunn våg og grenser til større mudderflater i tidevannssonen, samt til gjengroende kulturlandskap, fulldyrka mark og kommunal vei. Berggrunnen består av konglomerat (www.ngu.no). Løsmassene består av marine avsetninger. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon (O3). Avgrensinga er basert på ortofoto og er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er G05 strandeng og strandsump med delnaturtypen naturlig strandeng (dvs. ikke beitet). Indre deler av havstrandsamfunnene består av svakt utviklede driftvoller (med bl.a. hestehavre og mjødukt) i overgang mot myrsig, hei og beitemark. Utenfor disse er det mest saltenger preget av saltsiv. Ytterst mot de vegetasjonsløse mudderflatene kommer det fragmentarisk inn forstrender med salturt og havbendel. Brakkvannseger med rustsivaks, fjæresivaks og fjærestarr opptrer nokså sparsomt og hovedsakelig på vestsida av bukta. Utenfor de indre deler av bukta går miljøet raskt over i vegetasjonsfattige strandberg langs sjøen. Strandeng er nær truet (NT) på rødlista for naturtyper.

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bl.a. havbendel, myrsauløk, smårørkvein, småsivaks og strandstjerne, se ellers under vegetasjon. Strandengene har innslag av arter som ishavsstarr, buestarr og fjæresaltgras.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten var preget av intensivt hestebeite i 1999, men den var ikke beitet ved besøket i 2014. Et par små grøfter går ut til stranda i sør. Det kan ha vært tatt noe masse i stranda. Veiene i og inntil området har i liten grad påvirket havstrandsamfunnene.

Fremmede arter: Det ble ikke observert fremmede arter.

Skjøtsel og hensyn: Et ekstensivt beite kan være positivt for en del strandarter, men for hardt beitetrykk kan gi negative endringer. Hest (som i 1999) gir ofte en del tråkkskader i strandeng.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av mange lokaliteter med strandenger i kommunen, men de fleste er små.

Verdibegrunnelse: Vurderinga er gjort etter revidert faktaark pr. desember 2014. Lokaliteten får middels vekt på størrelse (beliggenhet nord for Sogn og Fjordane, 10-50 da), lav vekt på arts mangfold, lav vekt på rødlistearter, middels vekt på tilstand. Den får derfor verdi C (lokalt viktig).

7 Edøyskaget nord

IID:	(NY)
Posisjon:	MR 560 176
Hovednaturtype:	Kulturmark
Naturtype(r):	D04 naturbeitemark
Delnaturtype(r):	D0430 fattig beiteeng
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt sist:	22.09.2014
Avgrensingspresisjon:	<20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 09.03.2015, basert på eget feltarbeid 22.09.2014, som del av et kartleggingsoppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal (beitemarkssoppundersøkelser 2014).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på nordsida av Edøyskaget litt vest for Edøy kirke sør i kommunen. Den grenser stort sett til opptråkka beite som ikke er avgrenset. Berggrunnen består av konglomerat (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein), kanskje med noe marine avsetninger. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon (O3). Avgrensinga er basert på ortofoto og er bedre enn 20 meter, men er litt skjønsmessig mot opptråkka og muligens gjødsla mark.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er hovedsakelig naturbeitemark av delnaturtypen fattig beiteeng. Kulturmarkseng er sårbar (VU) på rødlista for naturtyper. Vegetasjonen er dominert av frisk fattigeng. Av tre- og buskslag ble det notert bjørk, einer, rogn og sitkagran.

Artsmangfold: Av planter var det stort sett trivielle arter som engfrytle, engkvein, englodnegrass, geitsvingel, gulaks, gulflatbelg, kystbergknapp, sitkagran, smalkjempe, tepperot, tiriltunge. Av beitemarkssopp er det funnet bl.a. *Clavaria fragilis* tuekøllesopp, *Clavulinopsis helvola* gul småkøllesopp, *Clavulinopsis laeticolor* rødgul småkøllesopp, *Cordyceps militaris* rød åmeklubbe, *Entoloma atrocoeruleum* (NT), *E. chalybaeum* svartblå rødspore (NT), *E. conferendum* stjernesporet rødspore, *E. exile* flammefotrødspore, *E. longistriatum*, *E. papillatum* vorterødspore, *E. sericellum* silkerødspore, *Hygrocybe ceracea* skjør vokssopp, *H. chlorophana* gul vokssopp, *H. coccinea* mønjevokssopp, *H. conica*

kjglevokssopp, *H. irrigata* grå vokssopp, *H. laeta* seig vokssopp, *H. pratensis* engvokssopp, *H. psittacina* papegøyevokssopp, *H. punicea* skarlagenvokssopp, *H. reidii* honningvokssopp og *H. virginea* kritt vokssopp.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten ligger i et område med forsvarsanlegg fra andre verdenskrig. Området beites av både storfe og sau. Edøyskaget er relativt opptråkket og har en del tråkkskader, men det som her er avgrenset var av det mest intakte.

Fremmede arter: Det ble observert sitkagran, som er i kategori SE - svært høy risiko.

Skjøtsel og hensyn: Beiting er ønskelig for å bevare den gras- og urterike vegetasjonen og hindre gjengroing, men tråkkskader bør motvirkes. Sitkagran bør fjernes.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en rest av et tidligere større areal av åpne kulturmarksenger i kommunen.

Verdibegrunnelse: Vurderinga er gjort etter revidert faktaark pr. desember 2014. Lokaliteten får middels vekt på størrelse (1-2 da), lav vekt på artsmangfold, lav vekt på rødlistearter, høy vekt på tilstand og middels vekt på påvirkning. Den får derfor verdi C (lokalt viktig).

8 Ersneset, Ostjønna

IID: BN00016860

Posisjon: MR 415 264

Hovednaturtype: Ferskvann

Naturtype(r): E13 brakkvannssjø

Delnaturtype(r):

Verdi: C (lokalt viktig)

Undersøkt sist: 26.08.2014

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 09.03.2015, basert på eget feltarbeid 06.09.1999 (Gaarder & Jordal 2000, Jordal 2004) og 26.08.2014, som del av et kartleggingsoppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Ostjønna med er eit brakkvannssystem vest for veien til Ersneset like sør for Nystua sørvest i kommunen. Utløpet er naturlig og trangt. Den grenser til strandberg og kystlynghei og i vest til sjøen. I østre del er avgrensinga noe justert i forhold til en ny vei. Berggrunnen består av migmatitt (www.ngu.no). Løsmassene består av marine avsetninger. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon (O3). Avgrensinga er basert på ortofoto og er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er brakkvannssjø. Salinitet er ikke målt, men det antas at denne i middel er lavere enn 18 promille (smakte lite salt, tang ikke observert annet enn ved utløpet, men tarmgrønske mer utbredt). Den har undervannsenger med småhavgras. Rundt sjøen var det innslag av smale brakkvannsenger i strandsonen. Brakkvannssjøer er ikke vurdert i rødlista for naturtyper pga. kunnskapsmangel, men antas å tilhøre en rødlistekategori (innsjøer generelt er NT).

Artsmangfold: Viktigst i brakkvann var småhavgras. Av planter ellers kan nevnes bl.a. fjærekoll, havbendel, krypsiv, saltsiv, strandkjempe og strandkryp. I 1999 ble det funnet saltarve i nedre deler av strandengene et sted.

Bruk, tilstand og påvirkning: En lokalvei passerer i østkant av lokaliteten. Beiting av sau og gås 1999 og 2014.

Fremmede arter: Det ble ikke observert fremmede arter.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av mange lokaliteter med brakkvannssjøer i Smøla, som har flere slike lokaliteter enn de fleste andre kystkommuner.

Verdibegrunnelse: Vurderinga er gjort etter revidert faktaark pr. desember 2014. Lokaliteten får lav vekt på truede vegetasjonstyper/rødlistearter. Den får derfor verdi C (lokalt viktig).

9 Ersneset: Øyavågen

IID: (NY)
Posisjon: MR 415 269
Hovednaturtype: Ferskvann
Naturtype(r): E13 brakkvannssjø
Delnaturtype(r):
Verdi: B (viktig)
Undersøkt sist: 26.08.2014
Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 09.03.2015, basert på eget feltarbeid 26.08.2014, som del av et kartleggingsoppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Øyavågen er et lite brakkvannssystem vest for veien til Ersneset like nord for Nystua sørvest i kommunen, med et naturlig trangt utløp. Den grenser til strandberg, grunnlendte berg ellers, kystlynghei og til sjøen i vest. Berggrunnen består av migmatitt og kvartsførende hornblendedioritt (www.ngu.no). Løsmassene består av marine avsetninger. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon (O3). Avgrensinga er basert på ortofoto og er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er brakkvannssjø. Salinitet er ikke målt, men det antas at denne i middel er lavere enn 18 promille (smakte lite salt, observert sauetang, ved utløpet flere tangarter). Vegetasjonen i denne består av store undervannsenger som inneholder undervannsenger med både skruehavgras og småhavgras. I tillegg til den ene større brakkvannssjøen er det inkludert en del mindre pytter og dammer på strandbergene som inneholder brakkvann av ulik salinitet. Små strandenger er også inkludert (med en del saltsiv). Slike dammer kan noen ganger inneholde spesielle arter (småhavgras observert).

Brakkvannssjøer er ikke vurdert i rødlista for naturtyper pga. kunnskapsmangel, men antas å tilhøre en rødlistekategori (innsjøer generelt er NT).

Artsmangfold: Av planter var skruehavgras og småhavgras viktigst. Skruehavgras er en regionalt sjelden art der de viktigste bestandene i fylket ligger på Smøla.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virket lite påvirket.

Fremmede arter: Det ble observert pollpryd, som er i kategori HI - høy risiko.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av mange lokaliteter med brakkvannssjøer i Smøla, som har flere slike lokaliteter enn de fleste andre kystkommuner.

Verdibegrunnelse: Vurderinga er gjort etter revidert faktaark pr. desember 2014. Lokaliteten får middels vekt på truede vegetasjonstyper/rødlistearter (gode bestander av vegetasjonstypen undervannseng med skruehavgras som regnes som sårbar - VU, men ingen rødlistearter). Den får derfor verdi B (viktig).

10 Fuggelvågen

IID: BN00016798
Posisjon: MR 471 280
Hovednaturtype: Havstrand
Naturtype(r): G05 strandeng og strandsump
Delnaturtype(r): G0520 naturlig strandeng

Verdi: C (lokalt viktig)
Undersøkt sist: 08.07.2014
Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 09.03.2015, basert på eget feltarbeid i 1999 (Gaarder & Jordal 2000, Jordal 2004) og 08.07.2014, som del av et kartleggingsoppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er en liten våg i vika rett på sørsida av utløpet til Fuggelvågelva på Vest-Smøla. Den grenser til sjøen i vest og ellers til grunnlendte berg og til veiskråning i øst. Elveutløpet til selve Fuggelvågvassdraget så ut til å ha lite havstrandmiljø (brå overgang til saltvatn) og er ikke avgrenset. Berggrunnen består av biotitt-hornblendegneis (www.ngu.no). Løsmassene består av marine avsetninger. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon (O3). Avgrensinga er basert på ortofoto og er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er strandeng og strandsump med delnaturtypen naturlig strandeng (dvs. ikke beitet). Lokaliteten har ikke mye strandenger, men inneholder flere av de typiske havstrandsamfunnene for Smøla. Det er nokså smale, men tydelige soneringer fra sjøen og opp. Undervannsenger forekommer med havgrasenger (småhavgras) i små brakkvannsdammer innerst i vågen (på dypere vann ute i vågen utenfor lokaliteten finnes også litt ålegrasenger). Det er små flekker med forstrand (med strandkjempe, strandkryp, havbendel og taresaltgras). Det er mindre parti med brakkvannsenger (med fjæresivaks, pølstarr og rustsivaks) og smale, svakt utviklede driftvollsamfunn. Havstrandmiljøene går over i lynchhei, som hovedsakelig er fattig. Strandeng er nær truet (NT) på rødlista for naturtyper.

Artsmangfold: Av planter i 2014 kan nevnes bl.a. bekkeblom, enghumbleblom, engkvein, fjelløyentrøst, fjærekoll, fjæresauløk, fjæresivaks, geitrams, gulflatbelg, gåsemure, havbendel, krushøymol, krypkvein, myrhatt, myrklegg, myrmjølke, myrsauløk, raigras, rustsivaks, saftmelde, saftstjerneblom, saltsiv, småengkall, småhavgras, strandkjempe, strandkryp, taresaltgras, tiriltunge og ørevier. Buestarr ble sett i 1999.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er lite inngrep i vågen, med unntak av en enkel vei ned til sjøen på nordsida og plastavfall. Det kan ha vært uttak av grusmasser.

Fremmede arter: Det ble ikke observert fremmede arter.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av mange lokaliteter med strandenger i kommunen, men de fleste er små.

Verdibegrunnelse: Vurderinga er gjort etter revidert faktaark pr. desember 2014. Lokaliteten får lav vekt på størrelse (<10 da), lav vekt på artsamangfold, lav vekt på rødlistearter, middels vekt på tilstand. Den får derfor verdi C (lokalt viktig).

11 Klakken

IID: (NY)
Posisjon: MR 431 266
Hovednaturtype: Kulturmark
Naturtype(r): D07 kystlynghei (90%), D04 naturbeitemark (10%)
Delnaturtype(r): D0708 fattig fukthei (90%), D0430 fattig beiteeng (10%)
Verdi: A (svært viktig)
Undersøkt sist: 07.07.2014
Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 10.03.2015, basert på eget feltarbeid 07.07.2014, som del av et kartleggingsoppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst for Ersneset sørvest i kommunen, rundt det nedlagte bruket Klakken. I nordøst avgrenses lokaliteten mot eiendomsgrense, granplanting og gjødsla innmark. I nord avgrenses den mot innsjø, myr og mer grunnlendt hei/bart fjell. Forøvrig avgrenses den mot sjøen. Berggrunnen består av migmatitt (www.ngu.no). Løsmassene består av marine avsetninger inklusive skjellsand, og delvis noe torvjord på berga. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon (O3). Avgrensinga er basert på ortofoto og er bedre enn 20 meter, men det er litt skjønsmessig hvordan man avslutter lokaliteten mot nord og nordvest hvor det er et parti med mer grunnlendte knauser og mer myrflekker.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er hovedsakelig kystlynghei (sterkt truet - EN - på rødlista for naturtyper), men det forekommer også litt myr, samt en liten innsjø 2 meter over havet som virket fersk (ikke brakk). Langs veien og rundt det nedlagte bruket er det også litt naturbeitemark (sårbar på rødlista for naturtyper). Vegetasjonen er dominert av fuktig lynghei, men det finnes også tørrere hei, vegetasjonsfattige knauser og små kulturmarksenger. Av tre- og buskslag ble det notert einer, rogn, ørevier og sitkagran, men landskapet er åpent.

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bl.a. blåklokke, blåkoll, bråtestarr, dvergbjørk, engfrytle, engkvein, englodnegras, geitsvingel, gulaks, kjerteløyentrøst, kystbergknapp, kystmaure, legeveronika, sauesvingel, storblåfjær, tepperot, tiriltunge, tveskjeggveronika, veitistel, vill-lin og åkerforglemmegei. Mange av disse fantes i de små naturbeitemarkene. På små strandengfragmenter ble det observert gåsemure, hanekam, havbendel, jåblom, saltgras-art, saltsiv, skjørbuksurt, strandkjempe og strandkryp. I tjønna ble det sett grøftesoleie, myrhatt, tjønnaks og tusenblad. Sopp i naturbeitemark: gul vokssopp *Hygrocybe chlorophana*. Hekkende siland og fiskemåke ble observert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten var beita av sau på halvøya i sør i 2014. Det var flere gjerder og noe ulikt beitetrykk, og usikkert om hele det avgrensede området beites. Stedvis noe kratt av ørevier og rogn. Gården Klakken ligger i sør samt et naust i kanten i øst. Et par mindre flekker ved gården har vært oppdyrket.

Fremmede arter: Det ble observert sitkagran som er i kategori SE - svært høy risiko.

Skjøtsel og hensyn: Beiting bør holdes på et nivå som er tilstrekkelig for å bevare den åpne heia og hindre gjengroing. Sitkagran bør fjernes.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en rest av et tidligere større og mer sammenhengende system av kystlyngheier, det er fortsatt en del igjen i kommunen, men en god del er i gjengroing.

Verdibegrunnelse: Vurderinga er gjort etter revidert faktaark pr. desember 2014. Lokaliteten får middels vekt på størrelse (kalkfattig, 100-1000 da), høy vekt på tilstand og ingen vekt på rødlistearter. Den får derfor verdi A (svært viktig).

12 Kolbergmyra

IID:	BN00016801
Posisjon:	MR 489 351
Hovednaturtype:	Myr
Naturtype(r):	A11 kystmyr
Delnaturtype(r):	A1102 atlantisk høgmyr
Verdi:	A (svært viktig)
Undersøkt sist:	08.07.2014

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 10.03.2015, basert på Moen (1984) og eget feltarbeid 08.07.2014, som del av et kartleggingsoppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nær veien mellom Dyrnes og Hopen, sørøst for Tretturdsdskaget og nord for Langåsen nordvest i kommunen. Den grenser til Kolbergvatnet (regulert), i sør og øst til Hopavassdraget naturreservat og i nord til vei. Man har valgt å holde myrområder i naturreservatet utenfor lokaliteten pga. annen forvaltning. Ellers følger avgrensing i grove trekk Moen (1984), med unntak av at et myrområde nord for Kolbergvatnet, som framstår relativt intakt, er inkludert i lokaliteten. Berggrunnen er ikke kartlagt pga. torvlaget, men omkringliggende areal har gabbroide bergarter (www.ngu.no). Løsmassene består av myrortov. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon (O3). Avgrensinga er basert på ortofoto og er trolig bedre enn 20 meter, men det er litt skjønnsmessig hva man inkluderer i utkantene mot gradvis mer knauspreget myrlandskap.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Moen (1984) beskriver myra som hvelvet nedbørsmyr, i hovedsak atlantisk høgmyr. Kystnedbørsmyr er sårbar (VU) på rødlista for naturtyper. Størstedelen er ombrotrof tuevegetasjon med mye heigråmose.

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bl.a. dvergbjørk, heisiv, klokkelyng, kornstarr, melbær, molte, rome, rypebær, tiriltunge, torvmyrull og ørevier.

Bruk, tilstand og påvirkning: Kolbergvatnet er regulert, og utløpsosen er gjort dypere ved sprenging. De fleste myrer i lavlandet på kysten er tidligere utnyttet til torvtekt, trolig gjelder det også denne myra.

Fremmede arter: Det ble ikke observert fremmede arter.

Skjøtsel og hensyn: Drenering og fysiske inngrep bør unngås. Myras naturlige prosesser bør bevares.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et tidligere større og mer sammenhengende system av myr. Det er fortsatt mye igjen i kommunen, men en del er også oppdyrket eller drenert.

Verdibegrunnelse: Vurderinga er gjort etter revidert faktaark pr. desember 2014. Lokaliteten får høy vekt på myrtype (atlantisk høymyr), tilstand og størrelse, og middels vekt på vegetasjonssone. Samlet får lokaliteten derfor verdi A (svært viktig)

13 Kuli: Tittinghaugen sør

IID: (NY)
Posisjon: MR 552 194
Hovednaturtype: Kulturmark
Naturtype(r): D04 naturbeitemark
Delnaturtype(r): D0431 rik beiteeng
Verdi: A (svært viktig)
Undersøkt sist: 22.09.2014
Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 10.03.2015, basert på eget feltarbeid tidligere (1995, 1996, 1999, 2002, oppsummert i Jordal 2004) samt 27.08. og 22.09.2014, som del av et kartleggingsoppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på sørsøstsida av Kuli sør i kommunen, få meter over havet. Den er i tidligere sammenhenger kalt Kuli sørøst. Den grenser til sjøen i sør, og til kystlynghei ellers. Berggrunnen består av konglomerat (www.ngu.no). Løsmassene består av marine avsetninger med skjellsand. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon (O3). Avgrensinga er basert på ortofoto og er bedre enn 20 meter, men kan være litt skjønsmessig mot kystlynghei og myr der det er gradvise overganger (bl.a. i vest og nordøst).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er hovedsakelig naturbeitemark av delnaturtypen rik beiteeng, men har smale strandengbelter mot sjøen i sør. Kulturmarkseng er sårbar (VU) og strandeng nær truet (NT) på rødlista for naturtyper. Vegetasjonen er dominert av rik beiteeng (med bl.a. dunhavre og vill-lin) som følge av skjellsandpåvirkning, med flere karplanter og sopp som indikerer kalkrik grunn. Det er spredt små lyngplanter i enga, og ved vedvarende lavt beitetrykk kan den komme til å gå over til hei.

Artsmangfold: Av planter i 2014 (overfladiske notater) kan nevnes blåklokke, blåknapp, bråtestarr, dunhavre, engfrytle, engkvein, geitsvingel, gjeldkarve, gulaks, havbendel, jordnøtt, kattedot, kjerteløyentrøst, klokkelyng, smalkjempe, storblåfjær, tepperot, tiriltunge og vill-lin. Tidligere (1995 og 1999) er det også funnet bl.a. blåstarr, dvergjamne, engfiol, engstarr, harerug, heiblåfjær, hårsveve, jonsokkoll, hvitmaure, kystmyrklegg, loppestarr, marinøkkel, markfrytle, saftstjerneblom, sauesvingel, småengkall og sylsmåarve. Av beitemarkssopp er det funnet bl.a. *Entoloma ameides* grå dufrødspore (NT), *E. bloxamii* praktrødspore (VU), *E. chalybaeum* svartblå rødspore (NT), *E. kervernii* (VU), *E. lividocyanulum* blyblå rødspore, *E. prunuloides* melrødspore (VU), *E. serrulatum* mørktannet rødspore, *Hygrocybe conica* kjeglevokssopp, *H. nitrata* lutvokssopp (NT), *H. psittacina* papegøyevokssopp. I 1992, 1995 og 2002 er det dessuten funnet hvit køllesopp, gul småkøllesopp, blektuppet småkøllesopp, *E. longistriatum*, *E. papillatum*, *E. poliopus*, brunsvart jordtunge, gul vokssopp, mønjevokssopp, musserongvokssopp (NT), liten vokssopp, grå vokssopp, skifervokssopp (NT), seig vokssopp, engvokssopp, skarlagenvokssopp, russelærvokssopp (NT), rød honningvokssopp (VU) og kritt vokssopp. Sommerfugler: seksflekket bloddråpesvermer *Zygaena filipendulae* svermet tallrik 27.08.2014. Flere av karplantene og soppene er kalkindikatorer.

Bruk, tilstand og påvirkning: Veien til Edøya deler lokaliteten i to. Lokaliteten har tidligere vært beitet av storfe og sau og har hatt god tilstand. I 2014 var det svakt beitetrykk av sau, og mye dødgras. Det finnes flere gravhauger i lokaliteten.

Fremmede arter: Det ble ikke observert fremmede arter.

Skjøtsel og hensyn: Beiting bør opprettholdes på et nivå som er tilstrekkelig for å bevare den gras- og urterike vegetasjonen og hindre gjengroing.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en rest av et tidligere større areal av åpne kulturmarker i kommunen.

Verdibegrunnelse: Vurderinga er gjort etter revidert faktaark pr. desember 2014. Lokaliteten får høy vekt på størrelse, høy vekt på arts mangfold, høy vekt på rødlistearter, høy vekt på tilstand og høy vekt på påvirkning. Den får derfor verdi A (svært viktig).

14 Kuli: Rønningen

IID:	(NY)
Posisjon:	MR 534 186
Hovednaturtype:	Kulturmark
Naturtype(r):	D04 naturbeitemark
Delnaturtype(r):	D0430 fattig beiteeng
Verdi:	A (svært viktig)
Undersøkt sist:	22.09.2014
Avgrensingspresisjon:	<20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 10.03.2015, basert på eget feltarbeid tidligere (oppsummert i Jordal 2004) samt 22.09.2014, som del av et kartleggingsoppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger vest for Kuli gard på Kuli sør i kommunen. Den grenser til kystlynghei i nord, dyrka mark i øst, og litt krattskog i sør. Berggrunnen består av konglomerat (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein), delvis med noe torvjord. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon (O3). Avgrensinga er basert på ortofoto og er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er naturbeitemark av delnaturtypen fattig beiteeng. Kulturmarkseng er sårbar (VU) på rødlista for naturtyper. Vegetasjonen er dominert av fattig beiteeng med gulaks, engkvein og mye jordnøtt. Av tre- og buskslag ble det notert bjørk, einer, rogn og ørevier.

Artsmangfold: Av planter (liste tatt i 1995) var det bl.a. blåklokke, geitsvingel, gulaks, harerug, jordnøtt, kjerteløyentrøst, heisiv, smalkjempe, småengkall, tepperot og tiriltunge. Av beitemarkssopp ble det funnet (2014) bl.a. *Entoloma asprellum* blåstilet rødspore, *E. exile* flammefotrødspore, *E. jubatum* semsket rødspore (NT), *E. lividocyanulum* blyblå rødspore, *E. longistriatum*, *Hygrocybe cantharellus* kantarellvokssopp, *H. ceracea* skjør vokssopp, *H. chlorophana* gul vokssopp, *H. irrigata* grå vokssopp, *H. laeta* seig vokssopp, *H. punicea* skarlagenvokssopp, *H. reidii* honningvokssopp, *H. splendidissima* rød honningvokssopp (VU), og *Porpoloma metapodium* grå narremusserong (EN, først funnet 1992). I 1992 og 1995 er det dessuten funnet gul småkøllesopp, mønjevokssopp, skifervokssopp (NT), engvokssopp og papegøyevokssopp. Grå narremusserong er norsk ansvarsart og foreslått til en handlingsplan med seks beitemarkssopper.

Bruk, tilstand og påvirkning: Beitetrykket var i 2014 noe dårligere enn før fordi det er slutt på storfebeite, nå beiter bare sau. Rønningan er likevel en åpen og fin naturbeitemark, med litt forbusking i kantene.

Fremmede arter: Det ble ikke observert fremmede arter.

Skjøtsel og hensyn: Beiting bør opprettholdes på et nivå som er tilstrekkelig for å bevare den gras- og urterike vegetasjonen og hindre gjengroing.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en rest av et tidligere større og areal av åpne kulturmarker, det er generelt lite igjen.

Verdibegrunnelse: Vurderinga er gjort etter revidert faktaark pr. desember 2014. Lokaliteten får høy vekt på størrelse, lav vekt på arts mangfold, høy vekt på rødlistearter, høy vekt på tilstand og høy vekt på påvirkning. Den får derfor verdi A (svært viktig).

15 Rangnes: Sandvatnet

IID:	BN00016825
Posisjon:	MR 514 225
Hovednaturtype:	Ferskvann
Naturtype(r):	E15 middels kalkrik innsjø
Delnaturtype(r):	E1501 middels kalkrik innsjø i låglandet
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt sist:	27.08.2014
Avgrensingspresisjon:	<20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 10.03.2015, basert på eget feltarbeid 08.09.1999 (Gaarder & Jordal 2000, Jordal 2004) og 27.08.2014, som del av et kartleggingsoppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger mellom Gullbøen og Rangnes sør i kommunen, bare tre meter over havet. Den grenser til vei, grunnlendte berg, kystlynghei og myr. Berggrunnen består av jotunitter (www.ngu.no). Løsmassene består av marine avsetninger inklusive skjellsand. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon (O3). Avgrensinga er basert på ortofoto og er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en middels kalkrik sjø, som er skjellsandpåvirket. Sandvatnet er et middels stort vann som ligger like over havnivå, men som i dag trolig er lite påvirket av saltvann. Det er noe flytebladvegetasjon med dominerende arter som hvit nøkkerose og vanlig tjønnaks. Langskuddvegetasjon (P1) forekommer spredt, med dominerende arter som klovasshår, tusenblad, mannasøtgras, småblærerot og krypsiv. Mens vannet går over i myrvegetasjon med bl.a. myrhatt og bukkeblad i vestre del, er det grusstrand i øst. Her er det innslag av kortskuddstrand med arter som botnegras, tjønngras, evjesoleie og evjebrodd. Det er også fragment av baserike enger i kanten med arter som grønnstarr, myrsauløk og fjellistel. Det finnes også snelle/starrsump med elvesnelle og flaskestarr.

Artsmangfold: Av planter som vokste i kanten kan nevnes bl.a. bekkeblom, blåknapp, dikeforglemmegei, engfrytle, enghumleblom, engkvein, evjebrodd, evjesoleie, fjæresivaks, hanekam, harerug, kildeurt, sumpkarse, myrmjølke, ryllsiv, skogsnelle og småengkall. I vatnets østre del er det i 1999 registrert uvanlige arter som mattglattkrans (*Nitella opaca* kransalge), hjertetjønnaks og trådtjønnaks. Disse er regionalt uvanlige og noe kalkkrevende.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er utgravd en liten kanal ned mot sjøen og vannet er kanskje senket noe. Ellers er det lite preget av inngrep. Det gikk i 1999 husdyr inntil deler av vannet og det ligger eit par mindre jorder nær ved, men vannet er trolig bare svakt påvirket av næringstilsig. Beitedyr ble ikke observert i 2014.

Fremmede arter: Det ble observert amerikamjølke, som er i kategori SE - svært høy risiko.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av forholdsvis få lokaliteter med middels kalkrike sjøer på skjellsand i Smøla.

Verdibegrunnelse: Vurderinga er gjort etter revidert faktaark pr. desember 2014. Lokaliteten får lav vekt på truede vegetasjonstyper og rødlistearter (kortskuddstrand, kransalge-sjøbunn), og ingen vekt på bunnfauna. Den får derfor verdi C (lokalt viktig).

16 Rangnes: Skarpegardvågen

IID: BN00016826
Posisjon: MR 511 224
Hovednaturtype: Ferskvann
Naturtype(r): E13 brakkvannssjø
Delnaturtype(r):
Verdi: B (viktig)
Undersøkt sist: 27.08.2014
Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 10.03.2015, basert på eget feltarbeid 08.09.1999 (Gaarder & Jordal 2000, Jordal 2004) og 27.08.2014, som del av et

kartleggingsoppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal. Lokaliteten ble også oppsøkt av Holten m.fl. (1986b), og naturbeitemarker i kanten av Gaarder & Jordal (1996).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger mellom Gullbøen og Rangnes sør i kommunen. Den grenser til lynchhei og myr, og til vei og sjø i sør. Berggrunnen består av jotunitter (www.ngu.no). Løsmassene består av marine avsetninger. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon (O3).

Avgrensinga er basert på ortofoto og er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en brakkvannssjø. Salinitet er ikke målt, men det antas at denne i middel er lavere enn 18 promille (svak saltsmak og ingen tang i indre del, sauetang og tarmgrønnske observert i ytre del og sagtang ved utløpet). Det finnes stedvis velutviklede undervannsenger med både ålegras, småhavgras og skruehavgras. Flekkvis har vågen forstrender med både havbendel, saftmelde, salturt og saltbendel, og små parti med brakkvannsenger med arter som rustsivaks og fjæresivaks. I sørvestre del mellom vågen og veien til Rangnes ligger det i kanten små naturbeitemarker. Brakkvannssjøer er ikke vurdert i rødlista for naturtyper pga. kunnskapsmangel, men antas å tilhøre en rødlistekategori (innsjøer generelt er NT).

Artsmangfold: Av planter i 2014 kan nevnes bl.a. fjærekoll, gåsemure, havbendel, krypkvein, saftmelde, saltsiv, salturt, skruehavgras, småhavgras småengkall, strandkjemme, strandkryp, strandstjerne, vanlig ålegras. Skruehavgras er en regionalt sjelden art der de viktigste bestandene i fylket ligger på Smøla. Holten m.fl. (1986b) nevner bl.a. saltarve og buestarr. Beitemarkene i kanten på sørsida av vågen er stedvis nokså artsrike. Enkelte beitemarkssopp ble observert i kanten som kjeglevokssopp *Hygrocybe conica*, snøkvit vokssopp *H. virginea*, gul småfingersopp *Clavulinopsis corniculata* og bleikgrøn kragesopp *Stropharia albocyanea* er funnet her. I tillegg ble det registrert en del naturengplanter, blant annet marinøkkel, jordnøtt og karve (Gaarder & Jordal 1996). Storstylte *Bazzania trilobata* ble funnet i vestenden, dette er en suboseanisk moseart.

Bruk, tilstand og påvirkning: Veien som går over utløpet har begrenset vannutskiftinga mot sjøen. Elles beitet storfe rundt vågen i 1999, mens hester ble observert i 2014. Samlet sett er lokaliteten lite preget av inngrep.

Fremmede arter: Det ble ikke observert fremmede arter.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av mange lokaliteter med brakkvannssjøer i Smøla, som har flere slike lokaliteter enn de fleste andre kystkommuner.

Verdibegrunnelse: Vurderinga er gjort etter revidert faktaark pr. desember 2014. Lokaliteten får middels vekt på truete vegetasjonstyper/rødlistearter (gode bestander av vegetasjonstypen undervannseng med skruehavgras som regnes som sårbar - VU, men ingen rødlistearter). Den får derfor verdi B (viktig).

17 Langhaugmyra

IID:	(NY)
Posisjon:	MR 511 229
Hovednaturtype:	Myr
Naturtype(r):	A11 kystmyr
Delnaturtype(r):	A1102 atlantisk høgmyr
Verdi:	A (svært viktig)
Undersøkt sist:	27.08.2014
Avgrensingspresisjon:	<20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 10.03.2015, basert på Moen (1984) og eget feltarbeid 27.08.2014, som del av et kartleggingsoppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sør for indre del av Skjølbergvågen og nord for veien til Rangnes sør i kommunen. Den grenser til grunnlendte bergknauser, dyrka mark (i øst) og oppgrøfta myr (i vest og litt i øst). Berggrunnen under myra er ikke kartlagt (www.ngu.no). Løsmassene består av myrtorv. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonssesjon (O3). Avgrensinga er i utgangspunktet basert på Moen (1984), men noe tilpasset dagens inngrepsstatus. Den er basert på ortofoto og er trolig bedre enn 20 meter, men det er litt skjønnsmessig mot gradvis mer knauspregete og grunnlendte områder i utkantene, særlig i nord.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Moen (1984) beskriver myrene som plan nedbørsmyr og atlantisk høymyr med opptil en halv meter høye tuer. Kystnedbørsmyr er sårbar (VU) på rødlista for naturtyper. Størstedelen er ombrotrof tuevegetasjon. Ellers finnes litt fattigmyr, særlig i kantene, og litt flaskestarrsump. I de ombrotrofe partiene er torvull og røsslyng dominerende i feltskiktet og heigråmose og reinlavarter i bunnskiktet.

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bl.a. bergfuru (sparsom, i kanten), dvergbjørk, greplyng, heisiv, klokkeling, melbær, molte, rome, torvmyrull og ørevier. Sopp: *Entoloma elodes* (en myrart). Moen (1984): heistarr og engstarr.

Bruk, tilstand og påvirkning: De fleste myrer i lavlandet på kysten er tidligere utnyttet til torvtekt, trolig gjelder det også denne myra. Et område inntil myra i øst er oppdyrka. Både der og i vest er det grøfta i kanten av myra.

Fremmede arter: Det ble observert bergfuru, en art i kategori LO - lav risiko.

Skjøtsel og hensyn: Drenering og fysiske inngrep bør unngås.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et tidligere større og mer sammenhengende system av myr. Det er fortsatt mye igjen i kommunen, men en del er også oppdyrket eller drenert.

Verdibegrunnelse: Vurderinga er gjort etter revidert faktaark pr. desember 2014. Lokaliteten får høy vekt på myrtype (atlantisk høymyr), tilstand og størrelse, og middels vekt på vegetasjonssone. Samlet får lokaliteten derfor verdi A (svært viktig)

18 Rosvolløya: nordsida

IID:	BN00016830
Posisjon:	MR 517 217
Hovednaturtype:	Havstrand
Naturtype(r):	G05 strandeng og strandsump
Delnaturtype(r):	G0520 naturlig strandeng
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt sist:	27.08.2014
Avgrensingspresisjon:	<20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 10.03.2015, basert på eget feltarbeid 08.09.1999 (Gaarder & Jordal 2000, Jordal 2004) og 27.08.2014, som del av et kartleggingsoppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: På nordsida av Rosvolløya ved veikrysset (øst for Kalvøya) ligger det små havstrandmiljø på vestsida av veien ut mot Rosvoll prestegard, sør i kommunen. Den ligger helt i kanten av Sør-Smøla landskapsvernområde. Den grenser til sjøen i vest, veien i øst og ellers til grunnlendte bergknauser, kystlynghei og myr.

Berggrunnen består av gabbroide bergarter (www.ngu.no). Løsmassene består trolig mest av marine avsetninger. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon (O3). Avgrensinga er basert på ortofoto og er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er strandeng og strandsump med delnaturtypen naturlig strandeng (dvs. ikke beitet). Salin og brakk forstrand/panne med saftmelde og strandstjerne finnes i vest, ellers brakkvannseger og flerårig tangvoll. I dammer: bl.a. langskuddvegetasjon og piggknoppsump. Strandeng er nær truet (NT) på rødlista for naturtyper.

Artsmangfold: Av planter i 2014 kan nevnes bl.a. blåstarr, englodnegras, fjærekoll, fjæresauløk, fjæresivaks, fjærestarr, gulaks, hanekam, jåblom, krypkvein, myrsauløk, rustsivaks, saftmelde, strandkjempe og strandkryp. Dessuten er stautpiggknopp funnet tidligere i en liten ferskvassdam (strandsump) inntil veien, litt mangelfullt stedfestet.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokalveien til Rosvoll går i østkanten. Trolig beitet tidligere.

Fremmede arter: Det ble ikke observert fremmede arter.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av mange lokaliteter med strandenger i kommunen, men de fleste er små.

Verdibegrunnelse: Vurderinga er gjort etter revidert faktaark pr. desember 2014. Lokaliteten får lav vekt på størrelse (<10 da), lav vekt på arts mangfold, lav vekt på rødlistearter, middels vekt på tilstand. Den får derfor verdi C (lokalt viktig).

19 Skarpneset

IID:	(NY)
Posisjon:	MR 413 314
Hovednaturtype:	Kulturmark
Naturtype(r):	D07 kystlynghei
Delnaturtype(r):	D0713 fattig tørrhei, D0708 fattig fukthei
Verdi:	A (svært viktig)
Undersøkt sist:	26.08.2014
Avgrensingspresisjon:	<20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 10.03.2015, basert på eget feltarbeid 26.08.2014, som del av et kartleggingsoppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger mellom Skarpneset og riksveien øst for Brattvær vest i kommunen. Den grenser til dyrka mark på flere kanter, til sitkagranplantinger på lynghei i øst, og til eiendomsgrenser i nord og sør. Kystlynghei fortsetter utenfor eiendomsgrensene i nord og sør, men god skjøtsel i form av beiting er først og fremst knyttet til denne eiendommen. Berggrunnen består av hyperitt (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein), delvis med noe torvjord. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon (O3). Avgrensinga er basert på ortofoto og er bedre enn 20 meter, men er litt skjønnsmessig mot øst. Dessuten er det tatt et valg om å benytte eiendomsgrenser for lokaliteten. Utenfor lokaliteten er det delvis beita hei (sør) og uskjøtta hei (nord), delvis sitkagranplantinger mm.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er hovedsakelig kystlynghei (sterkt truet - EN - på rødlista for naturtyper), men det forekommer også litt myr, samt noe grunnlendte og nakne berg (særlig i øst). Vegetasjonen er hovedsakelig en blanding av fuktig og tørr, kalkfattig lynghei. Heia er åpen i lokaliteten.

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bl.a. bråtestarr, dvergbjørk, engfrytle, geitsvingel, klokkelyng, kornstarr, kystbjønnskjegg, melbær, tepperot, tiriltunge og ørevier.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten var beita av utegangarsau i 2014. Det finnes en bruksplan (utarbeidet av Mons Kvamme) som inkluderer brenning, men dette er ikke gjennomført.

Fremmede arter: Det finnes sitkagran i kanten av lokaliteten i øst og sør, en art i kategori SE - svært høy risiko.

Skjøtsel og hensyn: Beiting bør opprettholdes på et nivå som er tilstrekkelig for å bevare den åpne heia og hindre gjengroing. Sitkagran bør fjernes.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en rest av et tidligere større og mer sammenhengende system av kystlyngheier, det er fortsatt en del igjen i kommunen, men en god del er i gjengroing.

Verdibegrunnelse: Vurderinga er gjort etter revidert faktaark pr. desember 2014. Lokaliteten får middels vekt på størrelse (kalkfattig, 100-1000 da), høy vekt på tilstand og ingen vekt på rødlistearter. Den får derfor verdi A (svært viktig).

20 Steinsøyenes

IID: (NY)
Posisjon: MR 398 291
Hovednaturtype: Ferskvann
Naturtype(r): E13 brakkvannssjø
Delnaturtype(r):
Verdi: B (viktig)
Undersøkt sist: 26.08.2014
Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 12.03.2015, basert på eget feltarbeid 26.08.2014, som del av et kartleggingsoppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Steinsøyenes på Vest-Smøla. Den grenser til sjøen, vei og naust i nord, til grunnlendte berg og kystlynghei, og til et skogholt ved et bolighus i vest. Berggrunnen består av hyperitt (www.ngu.no). Løsmassene består av marine avsetninger, delvis med noe torvjord i tillegg. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon (O3). Avgrensinga er basert på ortofoto og er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er brakkvannssjø. Salinitet er ikke målt, men det antas at denne i middel er lavere enn 18 promille (vatnet smakte lite salt). Den har undervannsenger med begge havgrasartene. Brakkvannssjøer er ikke vurdert i rødlista for naturtyper pga. kunnskapsmangel, men antas å tilhøre en rødlistekategori (innsjøer generelt er NT).

Artsmangfold: Av planter i 2014 kan nevnes bl.a. skruehavgras og småhavgras. I strandkanten finnes også fjæresivaks, gåsemure, hanekam, krushøymol, krypkvein, myrhatt, myrmjølke og rosenrot. Skruehavgras er en regionalt sjelden art der de viktigste bestandene i fylket ligger på Smøla.

Bruk, tilstand og påvirkning: I kanten av lokaliteten i sør ligger et par boliger. I nord går utløpet gjennom en lokal vei til sjøen. Ellers trolig liten påvirkning.

Fremmede arter: Det ble observert amerikamjølke, en art i kategori SE - svært høy risiko.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av mange lokaliteter med brakkvannssjøer i Smøla, som har flere slike lokaliteter enn de fleste andre kystkommuner.

Verdibegrunnelse: Vurderinga er gjort etter revidert faktaark pr. desember 2014. Lokaliteten får middels vekt på truede vegetasjonstyper/rødlistearter (gode bestander av vegetasjonstypen undervannseng med skruehavgras som regnes som sårbar - VU, men ingen rødlistearter). Den får derfor verdi B (viktig).

21 Storblåsværet

ID: BN00016839
Posisjon: MR 468 165
Hovednaturtype: Kulturmark
Naturtype(r): D07 kystlynghei (70%), D04 naturbeitemark (30%)
Delnaturtype(r): D0708 fattig fukthei, D0430 fattig beiteeng
Verdi: A (svært viktig)
Undersøkt sist: 22.09.2014
Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 12.03.2015, basert på eget feltarbeid 06.10.1993 (Jordal 2004) og 22.09.2014, som del av et kartleggingsoppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er en ubebodd holme i skjærgarden sør for Fast-Smøla, innenfor Sør-Smøla landskapsvernområde. Den grenser til sjøen på alle kanter. Berggrunnen er konglomerat. Løsmassene har trolig et innslag av skjellsand (marine avsetninger). Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon (O3). Avgrensinga er basert på ortofoto og bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er delvis kystlynghei (70%), delvis naturbeitemark (30%). Delnaturtyper er fattig fukthei og fattig beiteeng. Kystlynghei er sterkt truet (EN) og kulturmarkseng er sårbar (VU) på rødlista for naturtyper. Vegetasjonen er dominert av hei med lyngarter, innimellom finnes mosaikk av fattig beiteeng.

Artsmangfold: Av planter i 2014 ble det i naturbeitemark notert bl.a. dvergsmyle, hestehavre, legeveronika og smalkjempe. Av beitemarkssopp er det i 2014 funnet bl.a. *Clavulinopsis corniculata* gul småfingersopp, *Clavulinopsis helvola* gul småkøllesopp, *Entoloma exile* flammefotrødspore, *E. kervernii* (VU), *E. turbidum* sumprødspore, *Hygrocybe ceracea* skjør vokssopp, *H. laeta* seig vokssopp, *H. psittacina* papegøyevokssopp, *H. quieta* rødskivevokssopp (NT), *H. virginea* kritt vokssopp. Det ble i 1993 funnet 12 vokssopp-arter, videre tre køllesopp og tre rødsporer, hvorav gulfotvokssopp *Hygrocybe flavipes* (NT) var ekstra rødlisteart. Markfrytle og dvergsmyle er samlet herfra av Arnfinn Skogen i 1968 (TRH).

Bruk, tilstand og påvirkning: Grasmarkene på øya har vært gjødslet i perioden ca. 1947-1962, trolig mest med salpeter, og trolig mindre mengder (kilde: Knut Arnøy, Jordal 2004). Holmen ble i 1993 og 2014 beitet av sau og var i god hevd.

Fremmede arter: Ingen ble observert.

Skjøtsel og hensyn: Beiting bør opprettholdes på et nivå som er tilstrekkelig for å bevare den gras- og urterike vegetasjonen og hindre gjengroing.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en rest av et tidligere større areal av åpne kystlyngheier og kulturmarksenger, det er generelt lite igjen som beites både i landskapsvernområdet og ellers.

Verdibegrunnelse: Vurderinga er gjort etter revidert faktaark pr. desember 2014. Lokaliteten får lav vekt på størrelse (<100 da), høy vekt på tilstand og middels vekt på rødlistearter. Den får derfor verdi A (svært viktig).

22 Sætran: Innervalen

IID: (NY)
Posisjon: MR 535 369
Hovednaturtype: Havstrand
Naturtype(r): G05 strandeng og strandsump
Delnaturtype(r): G0520 naturlig strandeng
Verdi: C (lokalt viktig)
Undersøkt sist: 09.07.2014
Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 12.03.2015, basert på eget feltarbeid 09.07.2014, som del av et kartleggingsoppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved sjøen ved Sætran nord på Smøla. Den grenser til sjøen, til vei og til gjødsle eng nær bolighus. Berggrunnen består av biotitt-hornblendegneis (www.ngu.no). Løsmassene består av marine avsetninger. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon (O3).

Avgrensinga er basert på ortofoto og er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er strandeng og strandsump som delvis ligger på grus, men også stedvis er ganske grunnlendt over berg. Delnaturtypen er naturlig strandeng (dvs. ikke beitet). Det er dels brakkvannsenger og dels litt forstrand med strandstjerne og salturt. Strandeng er nær truet (NT) på rødlista for naturtyper.

Artsmangfold: Av planter i 2014 kan nevnes bl.a. engkvein, fjelløyentrøst, fjærekoll, fjærestarr, hanekam, krypkvein, saltgras, saltsiv, salturt, småengkall, strandkjempe, strandkryp, strandstjerne og tiriltunge.

Bruk, tilstand og påvirkning: Relativt liten påvirkning. Lokaliteten beites av gås. Nærhet til vei og boliger.

Fremmede arter: Det ble ikke observert fremmede arter.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av mange lokaliteter med strandenger i kommunen, men de fleste er små.

Verdibegrunnelse: Vurderinga er gjort etter revidert faktaark pr. desember 2014. Lokaliteten får middels vekt på størrelse (nord for Sogn og Fjordane, 10-50 da), lav vekt på arts mangfold, lav vekt på rødlistearter, og middels vekt på tilstand. Den får derfor verdi C (lokalt viktig).

23 Tjønnøya, sørlige del

IID: BN00016792
Posisjon: MR 403 271
Hovednaturtype: Ferskvann
Naturtype(r): E13 brakkvannssjø
Delnaturtype(r):
Verdi: B (viktig)
Undersøkt sist: 26.08.2014
Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 12.03.2015, basert på eget feltarbeid 06.09.1999 (Gaarder & Jordal 2000, Jordal 2004) og 26.08.2014, som del av et kartleggingsoppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på sørlige del av Tjønnøya sørvest i kommunen. Den grenser til vei i øst og vest, men mest til grunnlente berg og kystlynghei. Berggrunnen består av gabbroide bergarter og kvartsførende hornblendedioritt (www.ngu.no). Løsmassene består av marine avsetninger. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon (O3). Avgrensinga er basert på ortofoto og er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten inneholder et kompleks av brakkvanns- og ferskvannsdammer med et saltinnhold som trolig varierer noe med årstid og værforhold. Salinitet er ikke målt, men det antas at denne i middel er lavere enn 18 promille (vannet smakte lite salt i østre del). Det er også litt innslag av havstrandmiljø og mudderflater. Det forekommer nokså velutviklede undervannsenger med ålegras, skruehavgras og småhavgras. I tillegg er det tendenser til forstrender med havbendel. Ellers er det bare små flekker av strandenger med bl.a. saltsiv. En ferskvannsdam har et nokså eutroft preg (næring helst tilført med fugl eller dyr) og her vokser i vestkant bl.a. andemat, småtjønnaks, klovasshår, tusenblad og amerikamjølke. I en liten pytt nær veien forekommer kransalgearten skjørkrans (kalkkrevende). I tillegg ble rusttjønnaks funnet i en av dammene. Brakkvannssjøer er ikke vurdert i rødlista for naturtyper pga. kunnskapsmangel, men antas å tilhøre en rødlistekategori (innsjøer generelt er NT).

Artsmangfold: Av planter i 2014 kan nevnes bl.a. skruehavgras og småhavgras. Skruehavgras er en regionalt sjelden art, som i fylket har sine viktigste voksesteder her på Smøla. Knoppsmåarve ble funnet i kanten. Skjørkrans (kransalgeart), småtjønnaks og andemat er også uvanlige arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: På nordsida av lokaliteten ligger veien til Steinsøya og noen bolighus. På østsida ligger veien til Gjeldbergøya som har avsnørt en av pollene, mye av vannutskiftinga foregår gjennom veien her. På vestsida går vei til sjøbuer på sørvestspissen av Tjønnøya.

Fremmede arter: Det ble observert amerikamjølke, som er i kategori SE - svært høy risiko.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av mange lokaliteter med brakkvannssjøer i Smøla, som har flere slike lokaliteter enn de fleste andre kystkommuner.

Verdibegrunnelse: Vurderinga er gjort etter revidert faktaark pr. desember 2014. Lokaliteten får middels vekt på truede vegetasjonstyper/rødlistearter (gode bestander av vegetasjonstypen undervannseng med skruehavgras som regnes som sårbar - VU, men ingen rødlistearter). Den får derfor verdi B (viktig).

24 Dyrnes: Valand

IID:	(NY)
Posisjon:	MR 438 340
Hovednaturtype:	Kulturmark
Naturtype(r):	D04 naturbeitemark
Delnaturtype(r):	D0430 fattig beiteeng
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt sist:	07.07.2014
Avgrensingspresisjon:	<20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 12.03.2015, basert på eget feltarbeid 30.06.1999 (Gaarder & Jordal 2000, Jordal 2004) og 07.07.2014, som del av et kartleggingsoppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger der veien ut mot Storneset svinger av på vestsida av Smøla. Den grenser til strandberg og sjøen i vest, ellers til veier og gjødsla mark (som er forsøkt holdt utenfor, delvis basert på registreringer i felt og delvis basert på farger på ortofoto). Berggrunnen består av gabbroide bergarter (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein), delvis med noe torvjord, trolig også med marine avsetninger. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oceanisk vegetasjonsseksjon (O3). Avgrensinga er basert på ortofoto og er trolig bedre enn 20 meter, men det er litt skjønsmessig mot gradvis mer gjødsla areal (mørkere grønt på ortofoto).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er tidligere slåttemark på mer eller mindre grunnlendte og udyrka bergkoller, en av de siste lite gjødselpåvirka slåttemarkene i kommunen. I dag er lokaliteten ikke skjøttet, og trolig mest nærliggende å klassifisere som naturbeitemark (VU - på rødlista for naturtyper) av delnaturtypen fattig beiteeng. Av tre- og buskslag ble det notert einer, rogn, sitkagran og ørevier.

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bl.a. blåknapp, dvergbjørk, engfrytle, engkvein, englodnegras, finnskjegg, geitsvingel, gulaks, harerug, hestehov, kattedot, kjerteløyentrøst, kornstarr, kystmyrklegg, legeveronika, reinfann, rypebær, smalkjempe, småengkall, storblåfjær, tepperot, tiriltunge, torvmyrull og vill-lin. I 1999 ble det i tillegg funnet marinøkkel (flere steder i til dels gode bestander), bakkeveronika og markfrytle (ikke gjenfunnet 2014), og ellers brunfnokket vokssopp *Hygrocybe helobia*.

Bruk, tilstand og påvirkning: Engene virket i 1999 til dels lite gjødslet, og ble fremdeles brukt på tradisjonelt vis ved slått med lå og to-hjula slåmaskin og beite vår og høst av sau. Slåtten opphørte ca. 2005, og saubeitet ca. 2012 (pers. medd. Helge Dønheim). Dette var den siste tradisjonelle slåtteenga man kjenner til fra Smøla. Lokaliteten var ikke beitet i 2014 og var i gjengroing med dødgras. Det er planer om å få dit sau.

Fremmede arter: Det ble observert sitkagran, en art i kategori SE - svært høy risiko.

Skjøtsel og hensyn: Beiting bør gjenopptas på et nivå som er tilstrekkelig for å bevare den åpne heia og hindre gjengroing. Sitkagran bør fjernes.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en rest av et tidligere større og mer sammenhengende system av skjøttede kulturmarksenger. Det er fortsatt en del naturbeitemarker igjen i kommunen, men en god del er nå i gjengroing. Dette var imidlertid trolig den siste intakte slåttemarka i kommunen.

Verdibegrunnelse: Vurderinga er gjort etter revidert faktaark pr. desember 2014. Lokaliteten får høy vekt på størrelse, lav vekt på arts mangfold, ingen vekt på rødlistearter, middels vekt på tilstand og lav vekt på påvirkning. Den får derfor verdi C (lokalt viktig).

25 Åstasund

IID:	(NY)
Posisjon:	MR 599 275
Hovednaturtype:	Kulturmark
Naturtype(r):	D07 kystlynghei
Delnaturtype(r):	D0708 fattig fukthei, D0713 fattig tørrhei
Verdi:	A (svært viktig)
Undersøkt sist:	25.08.2014
Avgrensingspresisjon:	<20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 12.03.2015, basert på eget feltarbeid 25.08.2014, som del av et kartleggingsoppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Åstasund øst i kommunen. Den grenser til sjøen, til dyrka mark, til myrer, til veier og til sitkagranplantinger. Berggrunnen består av intermediære og basiske vulkanitter (www.ngu.no). Løsmassene består av marine avsetninger. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon (O3). Avgrensinga er basert på ortofoto og er trolig bedre enn 20 meter, men det er litt skjønsmessig mot myr og grunnlendte bergknauser. Lokaliteten blir ganske snirklet, sånn som landskapet gjerne er på Smøla. Til tross for ønske om mest mulig presis avgrensing blir det noen myrflekker liggende inne i lokaliteten.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er hovedsakelig kystlynghei (sterkt truet - EN - på rødlista for naturtyper), men det forekommer også litt myr og beita strandenger. Vegetasjonen er dominert av fuktig lynghei, men det finnes også tørrere hei, vegetasjonsfattige og grunnlendte til nakne berg. Av tre- og buskslag ble det notert einer, rogn og sitkagran.

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bl.a. bjønnekam, blåknapp, bråtestarr, engfrytle, engkvein, englodnegras, finnskjegg, fjærekoll, gulaks, gåsemure, heisiv, kjøtttype, knegras, krypkvein, kystbergknapp, legeveronika, lyssiv, melbær, saltbendel, saltsiv, skjoldbærer, smalkjempe, storfrytle, strandkjempe, strandkryp, tepperot, tiriltunge, torvmyrull, veitistel, ørevier og åkerforglemmegei. Moser: kysttvebladmose *Scapania gracilis*, en oseanisk art. Sopp: blåstilket rødspore *Entoloma asprellum*, *E. elodes* (myrart), mørktannet rødspore *E. serrulatum* og kjeglevokssopp *Hygrocybe conica*.

Bruk, tilstand og påvirkning: Heia var trefattig og i god tilstand med unntak av enkelte sitkagranplantinger. Lokaliteten ble beitet av utegangarsau. Noen mindre parti langs veien har nylig vært brent, og det er planer om å brenne mer.

Fremmede arter: Det ble observert sitkagran flere steder, en art i kategori SE - svært høy risiko. Den forekommer i spredte plantinger på deler av arealet, de fleste er ganske småvokst. Mesteparten av plantingene er holdt utenfor avgrensinga.

Skjøtsel og hensyn: Beiting bør holdes på et nivå som er tilstrekkelig for å bevare kystlyngheia og hindre gjengroing. Sitkagran bør fjernes, da den ellers vil spre seg.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en rest av et tidligere større og mer sammenhengende system av kystlyngheier. Det er fortsatt en del igjen i kommunen, men en god del er i gjengroing.

Verdibegrunnelse: Vurderinga er gjort etter revidert faktaark pr. desember 2014. Lokaliteten får middels vekt på størrelse (kalkfattig, 100-1000 da), høy vekt på tilstand og ingen vekt på rødlistearter. Den får derfor verdi A (svært viktig).

26 Helldalsvatnet

IID:	BN00016865
Posisjon:	MR 565 244
Hovednaturtype:	Ferskvann
Naturtype(r):	E12 Vannkantsamfunn
Delnaturtype(r):	E1205 Takrør-sivakssump
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt sist:	26.08.2014
Avgrensingspresisjon:	<20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 19.03.2015, basert på eget feltarbeid 06.09.1999 (Gaarder & Jordal 2000, Jordal 2004) og 26.08.2014, som del av et kartleggingsoppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger vest for veien ved Sjøvågen sørøst i kommunen, og drenerer ned i Sjøvågen. Den grenser til myr og kystlynghei. Berggrunnen består av intermediære og basiske vulkanitter (www.ngu.no). Løsmassene består av marine avsetninger. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon (O3). Avgrensinga er basert på ortofoto og er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Dette er en innsjø med mye vannkantsamfunn over mesteparten av arealet. Her forekommer først og fremst store sjøsivaksbelter (ca. 80% av vatnet), dessuten noe elvesnelle-starrsump med flaskestarr og trådstarr, og partier med hvit nøkkerose, tjønnaks, andemat, myrhatt og bukkeblad. Ved bekken som kommer fra dyrkingsfeltet i sør og kommer ut i sørøstenden, er det høyvokst, frodig vegetasjon av bl.a. mjødurrt, myrhatt, amerikamjølke, grøftesoleie og dikeforglemmegei.

Artsmangfold: Vannplanter: se under vegetasjon ovenfor. Av planter i 2014 i kanten kan nevnes bl.a. bjønnbrodd, loppestarr, stortranebær og tvebostarr. Flere stier etter oter (VU) ble sett.

Bruk, tilstand og påvirkning: En bekk fra sør fører vann fra landbruksarealer til vatnet og videre til Sjøvågen. Her kan det komme noe næring. Øvre deler av utløpsbekken har vært senket for en del år siden.

Fremmede arter: Det ble observert amerikamjølke, en art i kategori SE - svært høy risiko.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av mange innsjøer i Smøla, som har flere slike lokaliteter enn de fleste andre kommuner, ihvertfall regionalt.

Verdibegrunnelse: Vurderinga er gjort etter revidert faktaark pr. desember 2014. Lokaliteten får høy vekt på størrelse (>10 da), ingen vekt på rødlistearter, lav vekt på arts mangfold, middels vekt på påvirkning, middels vekt på stabilitet, middels vekt på hyppighet i regionen, og middels vekt på fremmedarter (amerikamjølke er sparsom). Lokaliteten får derfor verdi B (viktig).

Lokaliteter med uendret avrensing men ny beskrivelse

27 Bremnes: Kobbvågen (Vassdya)

IID: BN00016855
Posisjon: MR 596 293
Hovednaturtype: Ferskvann
Naturtype(r): E13 brakkvannssjø
Delnaturtype(r):
Verdi: C (lokalt viktig)
Undersøkt sist: 26.08.2014
Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 19.03.2015, basert på eget feltarbeid 13.08.2003 (Jordal 2004) og 26.08.2014, som del av et kartleggingsoppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nord for den fraflyttede gården Bremnes på Øst-Smøla. Den ligger i et grunnlendt og knauset skjærgårdslandskap med tørr lynghei i gjengroing. Den grenser til kystlynghei og grunnlendte knauser, og ellers til myrflækker og til

sjøen i nord. Berggrunnen består av intermedieære og basiske vulkanitter (www.ngu.no). Løsmassene består av marine avsetninger inklusive skjellsand. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon (O3). Avgrensinga er basert på ortofoto og er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er brakkvannssjø. Salinitet er ikke målt, men det antas at denne i middel er lavere enn 18 promille (svak saltsmak konstatert). Utløpet er trangt og grunt. Lengst i sør er det langs kanten litt brakkvannsenger med rustsivaks, fjæresivaks og fjæresauløk, og på vestsida rundt et dekar med brakkvannseng. I vågen er det en god del undervannsenger med småhavgras. Brakkvannssjøer er ikke vurdert i rødlista for naturtyper pga. kunnskapsmangel, men antas å tilhøre en rødlistekategori (innsjøer generelt er NT).

Artsmangfold: Av planter kan nevnes småhavgras i vannet og ellers bl.a. fjæresauløk, heistarr, jåblom, saltsiv, småsivaks, strandkryp og tiriltunge.

Bruk, tilstand og påvirkning: Liten påvirkning, litt søppel.

Fremmede arter: Det ble observert ilanddrevet pollpryd (grønnalge) som er i kategori høy risiko (HI).

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av mange lokaliteter med brakkvannssjøer i Smøla, som har flere slike lokaliteter enn de fleste andre kystkommuner.

Verdibegrunnelse: Vurderinga er gjort etter revidert faktaark pr. desember 2014. Lokaliteten får lav vekt på truede vegetasjonstyper/rødlistearter. Den får derfor verdi C (lokalt viktig).

28 Skomsøyvågen, ved veggen

IID: BN00016787

Posisjon: MR 410 296

Hovednaturtype: Ferskvann

Naturtype(r): E13 brakkvannssjø

Delnaturtype(r):

Verdi: B (viktig)

Undersøkt sist: 26.08.2014

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 19.03.2015, basert på eget feltarbeid 08.09.1999 (Gaarder & Jordal 2000, Jordal 2004) og 26.08.2014, som del av et kartleggingsoppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger litt sør for stedet der riksvegen krysser Skomsøyvågen på Vest-Smøla. Den grenser til vei, til sjøen og til grunnlendte knauser og kystlynghei. Tilgrensende områder i indre deler av Skomsøyvågen er for salte til å inneholde undervannsenger. Berggrunnen består av hyperitt (www.ngu.no). Løsmassene består av marine avsetninger. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon (O3). Avgrensinga er basert på ortofoto og er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er brakkvannssjø. Vannutskiftinga er begrenset på grunn av veien. Salinitet er ikke målt, men det antas at denne i middel er lavere enn 18 promille (moderat saltsmak på vannet, litt grisetang). Den har undervannsenger med begge havgras-artene, dels også med ålegras. Brakkvannssjøer er ikke vurdert i rødlista for naturtyper pga. kunnskapsmangel, men antas å tilhøre en rødlistekategori (innsjøer generelt er NT).

Artsmangfold: Pollen er nokså begrodd med alger, men har også mye småhavgras, skruehavgras og ålegras. Skruehavgras er en regionalt sjelden art der de viktigste bestandene i fylket ligger på Smøla. Notert i 2014: I kanten vokste aurikkelsveve, blåkoll, fjærekoll, fjæresauløk, fjæresivaks, kattedot, saltsiv, småengkall, strandkjempe, tiriltunge og vill-lin, foruten saltbendel, salturt og saftmelde på grus (forstrand).

Bruk, tilstand og påvirkning: Veien har trolig bremset vannutskiftinga og gjort vannet mer brakt. Brakt vann gir bedre forhold for bl.a. skruehavgraset.

Fremmede arter: Det ble ikke observert fremmede arter i lokaliteten.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av mange lokaliteter med brakkvannssjøer i Smøla, som har flere slike lokaliteter enn de fleste andre kystkommuner.

Verdibegrunnelse: Vurderinga er gjort etter revidert faktaark pr. desember 2014. Lokaliteten får middels vekt på truede vegetasjonstyper/rødlistearter (gode bestander av vegetasjonstypen undervannseng med skruehavgras som regnes som sårbar - VU, men ingen rødlistearter). Den får derfor verdi B (viktig).

29 Straumen: Inner Klovågen

IID: BN00016866
Posisjon: MR 544 231
Hovednaturtype: Havstrand
Naturtype(r): G05 strandeng og strandsump
Delnaturtype(r): G0520 naturlig strandeng
Verdi: C (lokalt viktig)
Undersøkt sist: 09.07.2014
Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 19.03.2015, basert på eget feltarbeid 06.09.1999 (Gaarder & Jordal 2000, Jordal 2004) og 09.07.2014, som del av et kartleggingsoppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Sør for Storstraumen som danner utløpet av Leirvikvågen, er det et lavt eid med litt havstrand- og brakkvannsvegetasjon mellom Leirvikvågen og sjøen, sørøst i kommunen. Den grenser til sjøen i vest, til gjengroende kystlynghei, vei og sitkagranplanting i øst. Berggrunnen består av gabbroide bergarter (www.ngu.no). Løsmassene består av marine avsetninger. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon (O3). Avgrensinga er basert på ortofoto og er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er strandeng og strandsump med delnaturtypen naturlig strandeng (dvs. ikke beitet). Det er en nokså fin sonering fra saltenger mot Leirvikvågen, via brakkvassamfunn over mot tilnærma ferskvannsmiljø innerst. Saltenger med saltsiv forekommer sparsamt, mens brakkvannsenger med pølstarr, fjæresivaks, fjæresauløk og rustsivaks er vanligere. På vestsida av riksveien opptrer undervannsenger med småhavgras, mens det på østsida av veien er mer ferskvannspåvirkning med mindre småhavgras og innslag av trådtjønnaks. Helt innerst opptrer bl.a. hesterumpe, tjønnaks og flaskestarr. I tillegg er det innslag av rik strandsumpvegetasjon med overganger mot rikmyr med arter som loppestarr, myrsauløk, jåblom, myrklekk, kystmyrklekk, enghumleblom, hanekam og tvebostarr. Strandeng er nær truet (NT) på rødlista for naturtyper.

Artsmangfold: Av planter i 2014 kan nevnes bl.a. bekkeblom, fjelløyentrøst, fjærekoll, fjæresauløk, fjæresivaks, gåsemure, havbendel, jåblom, myrklekk, myrsauløk, pølstarr, rustsivaks, saftmelde, saltsiv, småengkall, strandkjempe, strandstjerne og tiriltunge.

Sommerfugler: seksflekket bloddråpesvermer *Zygaena filipendulae*. Hekkende strandsnipe med unger (NT).

Bruk, tilstand og påvirkning: Riksvegen går over eidet og avskjærer de indre delene av systemet som likevel får tilført sjøvann gjennom veien. I 2014 ble det observert utfylling av masse i strandengene på vestsida av veien.

Fremmede arter: Det ble ikke observert fremmede arter, men nær lokaliteten i øst finnes bl.a. sitkagran som står i kategori SE - svært høy risiko.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av mange lokaliteter med strandenger i kommunen, men de fleste er små.

Verdibegrunnelse: Vurderinga er gjort etter revidert faktaark pr. desember 2014. Lokaliteten får middels vekt på størrelse (nord for Sogn og Fjordane, 10-50 da), lav vekt på artsmangfold, lav vekt på rødlistearter, og middels vekt på tilstand. Den får derfor verdi C (lokalt viktig).

30 Straumen: Ytter Klovågen

IID: BN00016867
Posisjon: MR 545 229
Hovednaturtype: Ferskvann
Naturtype(r): E13 brakkvannssjø
Delnaturtype(r):
Verdi: B (viktig)
Undersøkt sist: 27.08.2014
Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 19.03.2015, basert på eget feltarbeid 13.08.2003 (Jordal 2004) og 27.08.2014, som del av et kartleggingsoppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger like øst for Straumen og sør for utløpet av Leirvikvågen sørøst i kommunen. Den er halvveis stengt mot sjøen av et trangt og grunt sund med en liten bergknaus i midten. Lenger inn, om lag midt i vågen, er det også en grunn terskel, som trolig gjør vannet mindre salt innenfor. Den grenser til grunnlendte berg og kystlynghei, ellers til sjøen i øst og til sitkagranplantinger. Noen mindre strandenger er inkludert i lokaliteten. Berggrunnen består av gabbroide bergarter (www.ngu.no). Løsmassene består av marine avsetninger inklusive skjellsand. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon (O3). Avgrensinga er basert på ortofoto og er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er brakkvannssjø. Salinitet er ikke målt, men det antas at denne i middel er lavere enn 18 promille (middels saltsmak, tang ble ikke observert i indre del). Den har undervannsenger med ålegras, småhavgras og skruehavgras. En del brakkvassenger som gjerne er 2-20 m breie ligger i kanten, med saltsiv, fjæresivaks, rustsivaks, fjæresauløk og gåsemure (inkludert i avgrensinga). Strandeng er nær truet (NT) på rødlista for naturtyper. Det forekommer også noe forstrand med havbendel, strandstjerne og strandkryp. Det er overganger mot små flekker med rikmyr og kalkrik hei i nordøstre del av lokaliteten (MR 5466 2294) med bl.a. fjellfrøstjerne, enghumbleblom og loppestarr. Brakkvannssjøer er ikke vurdert i rødlista for naturtyper pga. kunnskapsmangel, men antas å tilhøre en rødlistekategori (innsjøer generelt er NT).

Artsmangfold: Av planter i 2014 kan nevnes bl.a., fjærekoll, fjæresivaks, gulflatbelg, gåsemure, hanekam, havbendel, krypkvein, saltgras, saltsiv, skruehavgras, småengkall, småhavgras, strandkjempe, strandkryp, tiriltunge og vanlig ålegras. Skruehavgras er en

regionalt sjelden art der de viktigste bestandene i fylket ligger på Smøla. Sopp: *Entoloma elodes* i myrlendt parti ved strandeng.

Bruk, tilstand og påvirkning: Innplantede bartrær i stranda bl.a. på vestsida. Området var ikke beitet i 2014.

Fremmede arter: Det ble observert sitkagran, lerk (dels selvsådd i hei og myr) og bergfuru inntil lokaliteten. Sitkagran og europalerk er i kategori SE - svært høy risiko, mens bergfuru er i kategori LO - lav risiko.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at området får ligge mest mulig urørt.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av mange lokaliteter med strandenger i kommunen, men de fleste er små.

Verdibegrunnelse: Vurderinga er gjort etter revidert faktaark pr. desember 2014. Lokaliteten får middels vekt på truede vegetasjonstyper/rødlistearter (gode bestander av vegetasjonstypen undervannseng med skruehavgras som regnes som sårbar - VU, men ingen rødlistearter). Den får derfor verdi B (viktig).

31 Svinøya

IID: BN00016837

Posisjon: MR 486 191

Hovednaturtype: Kulturmark

Naturtype(r): D07 kystlynghei (80%), D04 naturbeitemark (20%)

Delnaturtype(r): D0708 fattig fukthei (80%), D0430 fattig beiteeng (20%)

Verdi: A (svært viktig)

Undersøkt sist: 22.09.2014

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 19.03.2015, basert på eget feltarbeid 22.10.1996 (oppsummert av Jordal 2004) og 22.09.2014, som del av et kartleggingsoppdrag for Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Svinøya er ei lav øy som ligger like vest for Olderøya og sørvest for Rosvolløya i Sør-Smøla landskapsvernområde sør i kommunen. Den grenser til sjøen på alle kanter. Løsmassene er trolig mest marine avsetninger. Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB) og dessuten i sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon (O3). Avgrensinga er basert på ortofoto og er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er hovedsakelig kystlynghei (80%), men også med innslag av naturbeitemark (20%)(trolig tidligere ljaslåttemark grovrydda for stein). Delnaturtyper er fattig fukthei og fattig beiteeng. Kystlynghei er sterkt truet (EN) og kulturmarkseng sårbar (VU) på rødlista for naturtyper. Vegetasjonen er dominert av hei med lyngarter, innimellom finnes mosaikk av fattig beiteeng. Av tre- og buskslag ble det notert einer og furu.

Artsmangfold: Av planter (1996, 2014) kan nevnes bl.a. dvergsmyle, blåkoll, geitsvingel, gulaks, heisiv, heistarr, kystmyrklegg og smalkjempe. Av beitemarkssopp ble det i naturbeitemark i 2014 funnet bl.a. *Clavulinopsis helvola* gul småkøllesopp, *Hygrocybe helobia* brunfnokket vokssopp, *H. insipida* liten vokssopp og *H. irrigata* grå vokssopp. I 1996 ble det funnet 19 arter av beitemarkssopp, av disse 16 vokssopp-arter, et nokså høyt tall. Av interessante arter kan den gang kan nevnes gul småfingersopp *Clavulinopsis corniculata*, skarlagenvokssopp *Hygrocybe punicea*, russelærvokssopp *H. russocoriacea* (NT) og gul slimvokssopp *H. vitellina* (VU). Sistnevnte er en oseanisk soppart.

Bruk, tilstand og påvirkning: På Svinøya ligger et fraflyttet bruk. Holmen ble i 1996 beitet av sau, det ble sett sau også i 2014.

Fremmede arter: Det ble ikke observert fremmede arter.

Skjøtsel og hensyn: Beiting bør opprettholdes på et nivå som er tilstrekkelig for å bevare den gras- og urterike vegetasjonen og hindre gjengroing.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en rest av et tidligere større areal av åpne beitede lyngheier og kulturmarksenger i kommunen. En del av dette gror nå igjen rundt omkring.

Verdibegrunnelse: Vurderinga er gjort etter revidert faktaark pr. desember 2014. Lokaliteten får lav vekt på størrelse (kalkfattig, 10-100 da), høy vekt på tilstand og middels vekt på rødlistearter. Den får derfor verdi A (svært viktig).

BILDER

Alle foto er tatt av John Bjarne Jordal.

1 Øst for Brattvær,
strandenger og
strandsump, tatt mot vest.
Veien og sjøen i
bakgrunnen.

2 Øst for Bremnes,
strandenger og
strandsump.

3 Bremnes sør,
strandenger og
strandsump.

4 Buøya med Hallarøya i bakgrunnen til venstre, kystlynghei med innslag av naturbeitemark. Her går det sau.

5 Storneset ved Dyrnes, strandenger og strandsump + brakkvannsdammer.

6 Edøyvalen, strandeng og strandsump med svake tangvoller. Området beites ikke lenger.

7 Edøyskaget, deler av nordsida, mindre naturbeitemarker i annen kulturmark. Bare det som er minst tråkkpåvirket her er avgrenset.

8 Ersneset: Ostjønna, brakkvannssjø.

9 Ersneset: Øyavågen, brakkvannssjø. Legg merke til utvekslingskanalen mot sjøen nærmest til høyre.

10 Fuggelvågen,
strandenger og
strandsump. Området
beites ikke.

11 Klakken, kystlynghei
og naturbeitemark ved et
nedlagt bruk.

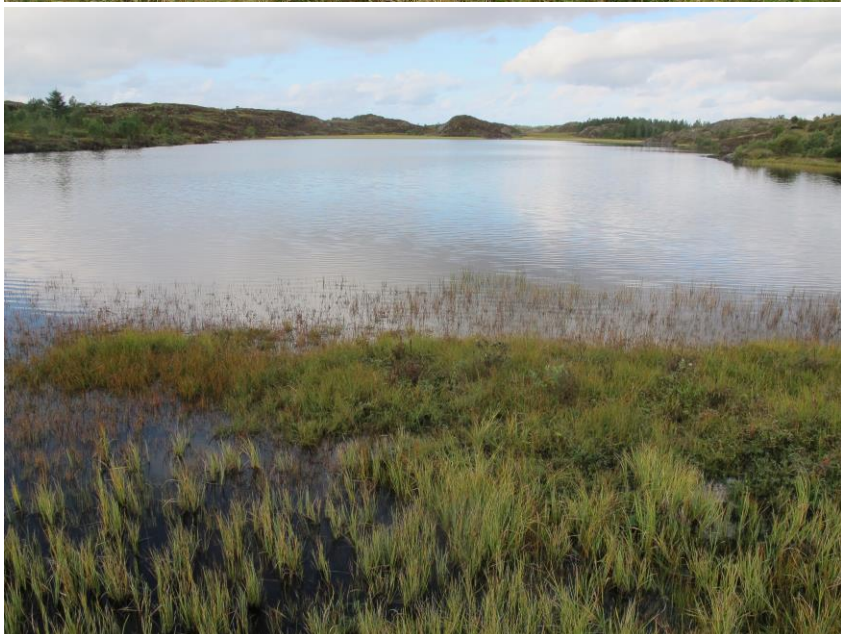
12 Kolbergmyra,
kystmyr med atlantisk
høgmyr.

13 Kuli: sørsida av Tittinghaugen, kalkrik og meget artsrik naturbeitemark. I 2014 beitet bare sau.

14 Kuli: Rønningen, artsrik naturbeitemark. Den beites nå bare av sau.

15 Ranges: Sandvatnet, en innsjø som ligger to meter over havet og er påvirket av skjellsand.

16 Rangnes:
Skarpegardsvågen, en
brakkvannssjø med utløp
til sjøen gjennom veien
til venstre i bildet.

17 Langhaugmyra
mellom Rangnes og
Gullbøen, en atlantisk
høgmyr.

18 Lengst nord på
Rosvolløya ligger
strandenger og små
brakkvannssjøer i kanten
av Sør-Smøla
landskapsvernområde.

19 Skarpneset ved Brattvær har kystlyngheier med utegangarsau.

20 Steinsøyenes, brakkvannssjø.

21 Storblåsværet (Sør-Smøla, kystlynghei og naturbeitemark med en del beitemarkssopp.

22 Sætran: Innervalen, strandeng og strandsump, dels strandberg.

23 Tjønnøya (sørlige del) er et område med brakkvannssjøer. Bildet viser utløpet, som er smalt og begrenser saltvannstilførselen.

24 Valand ved Dyrnes, nå er dette naturbeitemark som for tida ikke beites, men tidligere slåttemark.

25 Åstasund er et område med en mosaikk av kystlynghei (avgrenset), små strandenger, myrer og små dyrkamarksflekker.

27 Bremnes: Kobbvågen, en brakkvannssjø.

28 Skomsøyvågen ved vegen, en brakkvannssjø.

29 Straumen: Inner Klovågen (øst for veien), strandenger og strandsump.

30 Ytter Klovågen ved Straumen er en brakkvannssjø omgitt av strandenger og kystlynghei.

31 Svinøya (Sør-Smøla), her er det både kystlynghei og naturbeitemark.

Strandstjerne i Inner Klovågen, den vokser mest på grus i stranda.

Grå narremusserong *Porpoloma metapodium* ble funnet på Kuli (Rønningen) både i 1992 og 2014. Dette er en sjelden beitemarkssopp som er med i forslaget til en handlingplan for beitemarkssopp.

Beitemarkssoppen *Hygrocybe monteverdae* ble funnet i 2014, en sjelden art som nylig er oppdaget her i landet, fra Lauvøya.

KILDER

- Artsdatabanken 2015a. Artsportalen. <http://www.artsportalen.artsdatabanken.no/> Sitert 06.03.2015.
- Artsdatabanken 2015b. Artskart. <http://artskart.artsdatabanken.no/> Sitert 06.03.2015.
- Direktoratet for naturforvaltning 2007. DN-håndbok nr. 13, 2. utgave. Tilgjengelig på <http://www.naturforvaltning.no/archive/attachments/02/123/Hndbo001.pdf>
- Direktoratet for naturforvaltning 2011. Faggrunnlag for kystlynghei - med sikte på utvelging til utvalgt naturtype. Faggrunnlag for trua arter og naturtyper i Norge. Direktoratet for naturforvaltning. 188 s.
- Fremstad, E. 1997. Vegetasjonstyper i Norge. NINA Temahefte 12. 279 s.
- Fremstad, E., Aarrestad, P.A. & Skogen, A. 1991. Kystlynghei på Vestlandet og i Trøndelag. Naturtype og vegetasjon i fare. NINA Utredning 029: 1-172.
- GisLink 2015. Kartportal. Tilgjengelig på <http://www.gislink.no/>
- Gaarder, G. & Jordal, J.B. 1996. Biologisk mangfold på sørlige deler av Smøla. Utarbeidet i forbindelse med plan for forvaltning av kulturlandskapet. Fylkesmannen i Møre og Romsdal, rapport 8-1996, 59 s.
- Gaarder, G. & Jordal, J.B. 2000. Botaniske tilleggsregistreringer for verneplanarbeidet på Smøla. Miljøfaglig Utredning, rapport 2000/3. 64 s. + kart.
- Halvorsen, R., Andersen, T., Blom, H.H., Elvebakk, A., Elven, R., Erikstad, L., Gaarder, G., Moen, A., Mortensen, P.B., Norderhaug, A., Nygaard, K., Thorsnes, T. & Ødegaard, F. 2009. Naturtyper i Norge (NiN) versjon 1.0 (<http://www.naturtyper.artsdatabanken.no/>)
- Jordal, J.B. 2004. Kartlegging av naturtyper i Smøla kommune. Smøla kommune, rapport. 106 s. + kart.
- Jordal, J.B. 2014. Kartlegging av seks truede beitemarkssopper i 2014. Rapport J. B. Jordal nr. 2-2014. 29 s.
- Kålås, J.A., Viken, Å., Henriksen, S. & Skjelseth, S. (red.) 2010. Norsk rødliste for arter 2010. Artsdatabanken, Norway.
- Lid, J. & Lid, D.T. 2005. Norsk flora. 7. utgave ved Reidar Elven. Det Norske Samlaget, Oslo. 1230 s.
- Lindgaard, A. & Henriksen, S. (red.) 2011. Norsk rødliste for naturtyper 2011. Artsdatabanken, Trondheim.
- Miljødirektoratet 2015. Naturbase. <http://kart.naturbase.no/> eller <http://geocortex.dirnat.no/silverlightviewer/?Viewer=Naturbase>
- Moen, A. 1984. Myrundersøkelser i Møre og Romsdal i forbindelse med den norske myrreservatplanen. Kgl. norske vidensk. selsk. Mus. Rapp. Bot ser. 1984-5.
- Moen, A. 1998. Vegetasjon. Nasjonalatlas for Norge. Statens kartverk, Hønefoss. 199 s.

ARTSLISTER

Plantelister

Lokalitetene er sortert etter stigende lokalitetsnummer. Planteartene er sortert alfabetisk etter bokmålsnavn.

1 Brattvær, øst for

bekkeblom
blåtopp
duskmyrull
dvergjamne
einer
fjelløyentrøst
fjærekoll
fjæresauløk
fjæresivaks
fjærestarr
grøftesoleie
gåsemure
hanekam
hesterumpe
kattefot
knoppsmåarve
krypkvein
loppestarr
løvetann
mjødurt
musestarr
myrhatt
myrmaure
myrsauløk
pølstarr
rundbelg
rundsoldogg
rustsivaks
ryllsiv
rødkløver
rødsvingel
saltsiv
småengkall
storblåfjær
strandkjempe
teiebær
tiriltunge
trådtjernaks
vanlig myrklegg
vendelrot
vill-lin

2 Bremnes nord

fjærekoll
fjæresauløk
fjæresivaks
føllblom
hanekam
havbendel
jåblom
mjødurt
rustsivaks
rødsvingel
saftmelde
saltsiv
salturt
småengkall
strandkryp
strandstjerne
vanlig arve

3 Bremnes sør

blåtopp
fjærekoll

fjæresauløk
fjæresivaks
gåsemure
hanekam
havbendel
krypkvein
rustsivaks
rødsvingel
saltbendel
saltsiv
strandkjempe
strandkryp
strandstjerne
tiriltunge

4 Buøya v. Hallarøya

engfrytle
engkvein
hvitkløver
smalkjempe

5 Dyrnes: Storneset

blåtopp
fjelløyentrøst
fjærekoll
fjæresauløk
fuglevikke
hanekam
jåblom
knoppsmåarve
krypkvein
rustsivaks
rynkerose
rødsvingel
saltsiv
salturt
småengkall
småhavgras
strandkjempe
strandkryp
tiriltunge

6 Edøya: Valen

fjæresivaks
havbendel
hestehavre
myrsauløk
småsivaks
strandkjempe
strandstjerne

7 Edøyskaget nord

einer
engfrytle
engkvein
englodnegras
engrapp
engsoleie
engsyre
føllblom
geitsvingel
gulaks
gulflatbelg
hvitkløver
knappsiv

kystbergknapp
løvetann
ryllik
rødkløver
rødsvingel
røsslyng
sitkagran
smalkjempe
smyle
storfrytle
tepperot
tiriltunge

8 Ersneset, Ostjønna

fjærekoll
havbendel
krypsiv
rødsvingel
saltsiv
småhavgras
strandkjempe
strandkryp

9 Ersneset: Øyavågen

saltsiv
skruhavgras
småhavgras

10 Fuggelvågen

bekkeblom
einer
enghumleblom
engkvein
engrapp
engsyre
fjelløyentrøst
fjærekoll
fjæresauløk
fjæresivaks
fuglevikke
geitrams
gulflatbelg
gåsemure
havbendel
knappsiv
krushøymol
krypkvein
mjødurt
myrhatt
myrklegg
myrmaure
myrmjølke
myrsauløk
raigras
rustsivaks
saftmelde
saftstjerneblom
saltsiv
skogstorkenebb
sløke
slåtestarr
småengkall
småhavgras
strandkjempe

strandkryp
taresaltgras
tiriltunge
vendelrot
ørevier
åkersnelle

11 Klakken

blokkebær
blåklukke
blåkoll
bråtestarr
dvergbjørk
einer
engfrytle
engkvein
englodnegras
engsoleie
engsyre
føllblom
geitsvingel
groblad
grøftesoleie
gulaks
gåsemure
hanekam
harestarr
havbendel
hvitkløver
jåblom
kjerteløyentrøst
knappsiv
krekling
kystbergknapp
kystmaure
legeveronika
myrhatt
myrmaure
rogn
rødkløver
rødsvingel
saltgras
saltsiv
sauesvingel
sitkagran
skjorbuksurt
skrubber
slåtestarr
smyle
småsyre
storblåfjær
strandkjempe
strandkryp
tepperot
tiriltunge
tjernaks
tunrapp
tunsmåarve
tusenblad
tveskjeggveronika
vanlig arve
veitistel
vill-lin
ørevier
åkerfoglemmegei

12 Kolbergmyran

bjønnskjegg
duskmyrull
dvergbjørk
heisiv
klokkelyng
kornstarr
krekling
melbær
molte
rome
rundsoldogg
rypebær
røsslyng
tettegras
tiriltunge
torvmyrull
ørevier

13 Kuli, Tittinghaugen sør

bjønnskjegg
bleikstarr
blåklukke
blåknapp
bråtestarr
dunhavre
engfrytle
engkvein
flekkmariland
geitsvingel
gjeldkarve
gulaks
havbendel
jordnøtt
kattefot
kjerteløyentrøst
klokkelyng
marikåpe
ryllik
rødkløver
røsslyng
skogstorkenebb
smalkjempe
smyle
storblåfjær
tepperot
tiriltunge
vill-lin

15 Rangnes: Sandvatnet

bekkeblom
blåknapp
blåtopp
duskmyrull
elvesnelle
engfrytle
enghumleblom
engkvein
engsoleie
evjebrodd
evjesoleie
fjæresivaks
flaskestarr

harerug
harestarr
klovasshår
mannasøtgras
myrhatt
myrmjølke
myrsauløk
ryllsiv
skogsnelle
slåtestarr
småengkall
storfrytle
sølvbunke
tusenblad
åkersnelle

16 Rangnes: Skarpegardsvågen

fjærekoll
gåsemure
havbendel
krypkvein
mjødurt
rødsvingel
saftmelde
saltsiv
salturt
skruhavgras
småhavgras
strandkjempe
strandkryp
strandstjerne
ålegras

17 Langhaugmyra

bergfuru
bjønnskjegg
bjørk
dvergbjørk
flekkmariland
furu
greplyng
heisiv
klokkelyng
melbær
molte
rome
rundsoldogg
røsslyng
smalsoldogg
torvmyrull
ørevier

18 Rosvolløya nord

blåstarr
englodnegras
fjærekoll
fjæresauløk
fjæresivaks
fjærestarr
fuglevikke
gulaks
hanekam
jåblom
krypkvein

mjødurt
myrsauløk
rustsivaks
saftmelde
strandkjempe
strandkryp

19 Skarpneset

bjønnskjegg
blokkebær
blåbær
blåtopp
bråtestarr
duskmyrull
dvergbjørk
einer
engfrytle
flekkmarihand
geitsvingel
hårfrytle
klokkelyng
kornstarr
krekling
kystbjønnskjegg
melbær
osp
røsslyng
stjernestarr
tepperot
tettegras
tiriltunge
ørevier

20 Steinsøyenes

amerikamjølke
fjæresivaks
fuglevikke
gåsemure
hanekam
krushøymol
krypkvein
mjødurt
myrhatt
myrmaure
myrmjølke
rosenrot
skruehavgras
småhavgras

21 Store Blåsvær

dvergsmyle
småengkall
strandkjempe
strandkryp
strandstjerne
tiriltunge
vendelrot

hestehavre
legeveronika
rødkløver
smalkjempe
vanlig arve

23 Tjønnøya, sørlige del

kjerteløyentrøst
knoppsmåarve
myrhatt
pølstarr
skruehavgras
småhavgras
vill-lin

24 Valand

bjønnskjegg
blokkebær
blåbær
blåknapp
blåtopp
dvergbjørk
einer
engfrytle
engkvein
englodnegras
engrapp
engsoleie
engsyre
finnskjegg
flekkmarihand
fuglevikke
føllblom
geitsvingel
gulaks
harerug
hestehov
hundekjeks
hvitkløver
kattetot
kjerteløyentrøst
kornstarr
kystmyrklegg
legeveronika
reinfann
ryllik
rypebær
rødkløver
skjermesveve
skrubber

smalkjempe
smyle
småengkall
småsyre
storblåfjær
tepperot
tiriltunge
torvmyrull
vanlig arve
vill-lin
ørevier

25 Åstasund

bjønnekam
bjønnskjegg
blokkebær
blåbær
blåknapp
blåtopp
bråtestarr
einer
engfrytle
engkvein
englodnegras
engrapp
engsoleie
finnskjegg
fjærekoll
flekkmarihand
fugletelg
gjøkesyre
gulaks
gåsemure
heisiv
hvitkløver
kjøtttype
knappsiv
knegras
krekling
krypkvein
kystbergknapp
legeveronika
lyssiv
melbær
mjødurt
rogn
rødkløver
rødsvingel
røsslyng
saltbendel

saltsiv
sisselrot
sitkagran
skjoldbærer
skrubber
slåtestarr
smalkjempe
smyle
stjernestarr
storfrytle
strandkjempe
strandkryp
tepperot
tettegras
tiriltunge
torvmyrull
trådsiv
tunsmåarve
tyttebær
vanlig arve
veitistel
ørevier
åkerforglemmegei

26 Helldalsvatnet

bjønbrodd
bukkeblad
elvesnelle
flaskestarr
hvit nøkkerose
loppestarr
mjødurt
myrhatt
sjøisivaks
stortranebær
tjønnekaks
trådstarr
tvebostarr

27 Bremnes: Kobbvågen

blåtopp
fjæresauløk
fjæresivaks
heistarr
jåblom
rustsivaks
rødsvingel
saltsiv
sløke
slåtestarr

småhavgras
strandkryp
tiriltunge
vanlig arve

28 Skomsøyvågen

aurikkelsveve
blåkoll
blåtopp
fjærekoll
fjæresauløk
fjæresivaks
kattetot
rødsvingel
saltsiv
småengkall
småhavgras
strandkjempe
tiriltunge
vill-lin
ålegras

29 Inner Klovågen

bekkeblom
blåtopp
duskmyrull
fjelløyentrøst
fjærekoll
fjæresauløk
fjæresivaks
fuglevikke
gåsemure
havbendel
jåblom
mjødurt
myrklegg
myrmaure
myrsauløk
pølstarr
rustsivaks
rødsvingel
saftmelde
saltsiv
slåtestarr
småengkall
strandkjempe
strandstjerne
tiriltunge

30 Ytter Klovågen

bergfuru

blåtopp
engsyre
fjærekoll
fjæresivaks
fuglevikke
gulflatbelg
gåsemure
hanekam
havbendel
krypkvein
lerk
mjødurt
rødsvingel
saltgras
saltsiv
sitkagran
slåtestarr
småengkall
småhavgras
strandkjempe
strandkryp
tiriltunge
vanlig arve
ålegras

31 Svinøya

blåkoll
dvergsmyle
engfrytle
engkvein
gulaks
sølvbunke
Sætran: Innervalen
engkvein
fjelløyentrøst
fjærekoll
fjærestarr
fuglevikke
hanekam
krypkvein
rødsvingel
saltgras
saltsiv
salturt
sløke
smyle

Kryptogamer mm.

Lokalitetene er sortert etter stigende lokalitetsnummer. Artene er sortert alfabetisk etter organismegruppe og latinsk navn. Lokalitetsnummer=0 betyr at den ikke er beskrevet som naturtypelokalitet.

1 Brattvær, øst for

Sommerfugler

Zygaena filipendulae seksflekket bloddråpesvermer

4 Buøya v. Hallarøya

Sopp

Clavulinopsis helvola gul småkøllesopp
Entoloma jubatum semsket rødspore NT
Entoloma kervernii VU
Hygrocybe ceracea skjør vokssopp
Hygrocybe helobia brunfokket vokssopp
Hygrocybe laeta seig vokssopp
Hygrocybe miniata liten mønjevokssopp
Hygrocybe psittacina papegøye vokssopp
Mycena megaspora myrhette

5 Dyrnes: Storneset

Sommerfugler

Zygaena filipendulae seksflekket bloddråpesvermer

7 Edøyskaget

Sopp

Clavaria fragilis tuekøllesopp
Clavulinopsis helvola gul småkøllesopp
Clavulinopsis laeticolor rødgul småkøllesopp
Cordyceps militaris rød åmeklubbe
Entoloma atrocoeruleum NT
Entoloma chalybaeum svartblå rødspore NT
Entoloma conferendum stjernespetet rødspore
Entoloma exile flammefotrødspore
Entoloma longistriatum
Entoloma papillatum vorterødspore
Entoloma sericellum silkerødspore
Hygrocybe ceracea skjør vokssopp
Hygrocybe chlorophana gul vokssopp
Hygrocybe coccinea mønjevokssopp
Hygrocybe conica kjeglevokssopp
Hygrocybe irrigata grå vokssopp
Hygrocybe laeta seig vokssopp
Hygrocybe pratensis engvokssopp
Hygrocybe psittacina papegøye vokssopp
Hygrocybe punicea skarlagenvokssopp
Hygrocybe reidii honningvokssopp
Hygrocybe virginea kritt vokssopp
Mycena flavoalba elfenbenshette
Panaeolus papilionaceus frynseflekkskivesopp
Stropharia semiglobata sitronkragesopp

11 Klakken

Sopp

Hygrocybe chlorophana gul vokssopp

12 Kolbergmyran

Lav

Cladonia arbuscula lys reinlav

13 Kuli sørøst

Sopp

Entoloma ameides grå dufrødspore NT
Entoloma bloxamii prakt rødspore VU
Entoloma chalybaeum svartblå rødspore NT
Entoloma kervernii VU
Entoloma lividocyanulum blyblå rødspore
Entoloma prunuloides melrødspore VU
Entoloma scabrosum finskjellet rødspore
Entoloma sericeum beiterødspore
Entoloma serrulatum mørktannet rødspore
Hygrocybe conica kjeglevokssopp
Hygrocybe nitrata lutvokssopp NT
Hygrocybe psittacina papegøye vokssopp
Mycena flavoalba elfenbenshette
Panaeolus acuminatus slank flekkskivesopp
Sommerfugler
Zygaena filipendulae seksflekket bloddråpesvermer

14 Kuli: Rønningen

Sopp

Entoloma asprellum blåstillet rødspore
Entoloma exile flammefotrødspore
Entoloma jubatum semsket rødspore NT
Entoloma lividocyanulum blyblå rødspore
Entoloma longistriatum
Hygrocybe cantharellus kantarellvokssopp
Hygrocybe ceracea skjør vokssopp
Hygrocybe chlorophana gul vokssopp
Hygrocybe irrigata grå vokssopp
Hygrocybe laeta seig vokssopp
Hygrocybe punicea skarlagenvokssopp
Hygrocybe reidii honningvokssopp
Hygrocybe splendidissima rød honningvokssopp VU
Laccaria laccata lakssopp
Lycoperdon nigrescens mørk vorterøysopp
Panaeolus acuminatus slank flekkskivesopp
Porpoloma metapodium grå narremusserong EN
Psilocybe semilanceata spiss fleinsopp
Stropharia semiglobata sitronkragesopp

16 Rangnes: Skarpegardsvågen

Moser

Bazzania trilobata storstylte

17 Langhaugmyra

Lav

Cladonia arbuscula lys reinlav

Moser

Racomitrium lanuginosum heigråmose

Sopp

Entoloma elodes

21 Store Blåsvær

Sopp

Clavulinopsis corniculata gul småfingersopp
Clavulinopsis helvola gul småkøllesopp
Entoloma exile flammefotrødspore
*Entoloma kervernii*VU
Entoloma turbidum sumprødspore
Hygrocybe ceracea skjør vokssopp
Hygrocybe laeta seig vokssopp
Hygrocybe psittacina papegøye vokssopp
Hygrocybe quieta rødskive vokssopp NT
Hygrocybe virginea kritt vokssopp
Panaeolus acuminatus slank flekkskivesopp
Panaeolus foeniseeii slåttesopp
Psilocybe semilanceata spiss fleinsopp

25 Åstasund

Moser
Scapania gracilis kysttvebladmose
 Sopp
Entoloma asprellum blåstilket rødspore
Entoloma conferendum stjernesporet rødspore
Entoloma elodes
Entoloma juncinum striperødspore
Entoloma sericeum beiterødspore
Entoloma serrulatum mørktannet rødspore
Hygrocybe conica kjeglevokssopp
Panaeolina foeniseeii slåttesopp
Rickenella fibula gul nålehatt

28 Skomsøyvågen

Moser
Schistidium maritimum saltblomstermose
 Sommerfugler
Lycaena hippothoe purpurgullvinge

29 Inner Klovågen

Sommerfugler
Zygaena filipendulae seksflekket bloddråpesvermer

30 Ytter Klovågen

Sopp
Entoloma elodes

31 Svinøya

Sopp
Clavulinopsis helvola gul småkøllesopp
Entoloma conferendum stjernesporet rødspore
Entoloma turbidum sumprødspore
Hygrocybe ceracea skjør vokssopp
Hygrocybe helobia brunfnokket vokssopp
Hygrocybe insipida liten vokssopp
Hygrocybe irrigata grå vokssopp
Hygrocybe laeta seig vokssopp
Hygrocybe psittacina papegøye vokssopp